

Yeniden • • • Millî

MÜCADELE

KURTULUŞ İSLAMDA

Bayramınız
Mübarek Olsun

Adana Olaylarında DİSK'in Ve Komünistlerin Maskesi İndirildi

Adanalı Mücadelecilerin Bildirisi

Aziz Millet!
Büyük Türk Milleti!
Milletin gerçek Evlatları!
Bizi iştin! Size Sesleniyorum!

Son hadiseler sebebiyle alçak plânları iyice belli olan komünistler Türkiye'yi önce anarşiye sonra ihtilâle götürmek için fırsatlar aradılar.

Bütün dünyayı komünistleşirme yolunda ilerleyen Rusya, üçyüz seneden beri bozguncuların ihaneti iç ve dış millet düşmanlarının alçakça saldırılarıyla kan, can ve vatan kaybeden milletimizi tarihin mezarlığına gömmek istiyor.

Rusya, Çin, Türkistan, Kafkasya, Almanya, Polonya, Çekoslovakya, Yugoslavya, Macaristan, ve Bulgaristan'da tatbik edilen komünist ihtilâl metot-

ları Türkiye'de de tatbik edilmektedir. Ve devletin yıkılması hareketi son merhalesine ulaşmak üzeredir.

Aziz Millet!
Rusya'nın Türkiye'de beşinci kolu, T.I.P. ve onun yan teşkilatları olan Dİ.S.K. T.Ö.S. ve DEV-GENÇ millet'in din, töre, ahlâk ve tarihine suikast için teşkilâtlandılar. Ve tahriklerine başladılar. Komünistler

Türkiye'de devlet ve servete el koyan mason localarının direktifleri ve paralarıyla beslenip basının takdimleriyle şımartıldılar. Tahrik, tahrip ve sabotajlarına araaksız devam ettiler.

Kayseride camiler bombalandı. İstanbulda Üniversite ve fabrikalar tahrip edildi. Şerefli bayrağımızın yerine kızıl pa-

çavra asıldı. Üniversitelerde millet evlatları şehid edildi.

Uzun zamandan beri devam eden bu hadiselerle geçtiğimiz hafta bir yenisi daha eklenmiş ve BOSSA Basma Fabrikasının da komünist militanların tahrikleriyle masum işçi kitlesi, zorla ve tehditle işgale sürüklennmiştir.

16 Haziran kanlı ihtilâl de nemelerinden sonra Dİ.S.K.'in ihanetlerini ve istismarını iyice öğrenen işçiler, kitle halinde Dİ.S.K.'den istifaya başlamışlardır. Dİ.S.K. yöneticileri teşkilât bünyelerindeki bu büyük ve devamlı kopmaları önleyebilmek ve işçi çoğunluğunu kendilerine bağlayabilmek için şu hadiseleri tertip ettiler.

İşçilikle hiç bir alakası bulunmayan bir avuç komünistin

gayretleriyle kardeş kavgası körüklendi. Masum işçilerimiz gene bu milletin evladı olan ordu ve polislerle karşı karşıya getirildi. Kardeş kanı aktı. Bugün Türkiye'de milletin idallerine bağlı, onun ızdırabını duyan ve işçilerimizi komünistlerin komplolarına karşı koruyan milli sendikaların da henüz bulunmayışı, komünistlerin tahriklerini kolaylaştırdı. Şerefli Türk Milleti!

Bunu Bil

Bil umum düşmanlar gelse de aşka,
Millet bir gün şahlanacak bunu bil,
Köksüzlük olsa da şimdi revaçta,
Millet bir gün şahlanacak bunu bil.

Limandan voltayı alsada gemi,
Arza hakim de olsa Salamon, Levi,
Evlâtları bilmesede kendini,
Millet bir gün şahlanacak bunu bil.

Masonlar, kızılar sevmeseler de,
Yahudi gözlere çekse de perde,
Madem ki yiğitlik var bizim serde,
Millet bir gün şahlanacak bunu bil.

Sarsa da âfakı kara bulutlar,
Düsse de kollektif suya umutlar,
İzin vermese de had'ler hudutlar,
Millet bir gün şahlanacak bunu bil.

İstiyor madem ki bu millet bunu,
O halde gelmiştir bu zulmün sonu,
Zor her vakit bozar imiş oyunu,
Millet bir gün şahlanacak bunu bil.

Yapılan domuzluk zulümler niçin?
Hak nizam dünya'ya gelecek biçim,
İnsanlar kendine dönsünler için,
Millet bir gün şahlanacak bunu bil.

İSMAİL DENİR
İmam Hatip Okulu 4. Sınıf - İstanbul

Bize Gelen Nesriyat

PINAR: Yüksek Öğretmen Okulu Talebe Cemiyetinin aylık kültür ve sanat dergisi. Yıl: 10, Sayı: 19-20 Ekim, Kasım 1970. İki sayıs bir arada çıkan Pınar'ın son sayısında: Milli Eğitim Şurası, Yüksek Öğretmen Okulları Akademisi olmalıdır. Dil Meselesine Toplu Bir Bakış, Yeni Türkçe Karagöz, Nobel Mükâfatları İstismar Ediliyor, Gerçek Biyoloji Darwin'i Reddeder, Ahlâkî Buhran, Kültür Savaşı gibi kıymetli yazıların yanında hikâye, şiir ve tiyatro kritikleri yer almıştır.

TÜRK DÜNYASI: Üç aylık fikir - kültür dergisi. Türk Göçmen ve Mülteci dernekleri federasyonu tarafından negrediliyor. Derginin 18. sayısında «Orta Asya'daki Esir Türkler» «Yugoslavya'nın Türk siyaseti» «Türkistanın Kurtuluşu» gibi yazılar vardır.

TEKŞİF: 1 Kasım 1970, Sendika gazetesi. On beş günde bir negredilmektedir.

KARDEŞLİK: (Türkçe, arapça aylık edebiyat ve kültür dergisi, çıkaran: Türkmen Kardeşlik Kulübü - Bağdat). Onuncu yılını da doldurmaya yaklaşan derginin son ekim sayısında: Gelecek Nüfus Sayımı ve Irak Türkmenleri, A. Hamdi Tanpınar ve Kerkük hatıraları, Alemlerin doğuşu, Yurt özlemi v.s. yazı ve incelemeleri yer almıştır.

PROBLEMS OF COMUNISM: Eylül, Ekim 1970. Cilt:

XIX. sayı 4-5 «Marxizm - Leninizm, Sovyetler Birliği sistemi ve gelişmeler, Doğu Avrupa ve Bulgaristan'ın ekonomik reformu, Lâtin Amerika'daki Cereyanlar, Lâtin Amerika Komünist Partileri» gibi inceleme ve araştırma yazıları Komünizmin Problemleri dergisine konmuştur.

ÖM: Aylık fikir ve sanat dergisi. 1 Kasım 1970. Sayı: 154. Otuz iki sahifelik dergide hikâye, şiir ve çeşitli makaleler vardır. Çağrı Tıvrada negredilen ve sürümünü devam ettirebilen dergilerimizden birisidir.

THE MUSLİM WORLD: Dünya İslam Kongresi Genel sekreteri İsmailhan Han tarafından yayınlanan haber bülteninde. İslâm ülkelerinden haberler veriliyor.

BATI TRAKYA: Batı Trakya Türklerinin yayın organıdır. Derginin 42 sayısında, Batı Trakya Türkleriyle ilgili çeşitli haberler ve makaleler yer almıştır.

KIRIM: Kırım Türkleri aylık dergisi. Sayı: 61 Dergi Amerika'daki Türkler tarafından negrediliyor. Dergide: Tatar nasıl Bir Sözdür?, 1905 ihtilâli ve sonrası, Müstakil Kırım Hanlığının Kuruluşu ve şiirler, haberler yer almıştır. İnançlarını ve milli geleneklerini kaybetmeyen Kırımlı kardeşlerimize mücadelelerinde başarılar dileriz.

YEŞİLAY: Türkiye Yeşilay Cemiyeti adına negredilen aylık kültür ve sağlık dergisi Kasım 1970 tarihli 444. sayısında dini millî ve ahlâkî yazılar vardır.

MİLLÎ EKONOMİ ve ZİRAAT: Milliyetçi, iktisadî, sanai ticarî, siyasî ve kültürel aylık dergi. Sayı: 68. Bu son Kasım sayısı çeşitli ziraî bahisleri işliyor.

Bu hadiselerin sorumlusu ne işçi ne de polistir. Bütün bu olayların gerçek mesulü görünmeyen yüzüyle Türkiye Gizli Komünist Partisi, görünen yüzüyle onun kanunî teşkilatları hücreleri olan T.I.P. ve DEV-GENÇ teşkilatlarıyla Dİ.S.K. ve T.Ö.S. yöneticileridir. Malûm teşkilat mensup ve yöneticilerinin, hadiseler içersinde boy göstermesi bunun en açık delilidir.

Şurası kat'i bir gerçektir ki, işçinin ızdırabı, milletin ızdırabından ayrı değildir. Bugün, bütün bir milletle beraber, onun eli ayağı işçimiz ızdırap içersinde inlemektedir.

Fabrikalarda veya atölyelerde karın tokluğuna çalıştırılan işçimiz, insanca ve insancaya şama imkânlarından mahrumdur. Komünistler, haklı meseleleri istismar etmek suretiyle milletin gayri-millî kapitalist sisteme karşı olan protestosunu hedefinden saptırmaya çalışıyorlar. Başaramıyacaklardır.

İşçimizin açlık, ızdırab ve göz yaşından ancak; millet imanı ve ideolojisi uğrunda can veren, kan döken ataların evlatları bahsedebilir.

Kafalarından ve midelerinden Amerikaya ya da Rusyaya satılan ajanlar, işçi haklarından bahsedemezler.

İşçilerimizi, köylülerimizi ve bütün millet evlatlarını millet düşmanlarının yeni komplolarına karşı uyanık olmağa davet eder, milli kadroların vahaberiğinde yürütülen milli mücadelede vazife almaya çağırırız.

ADANALI
MÜCADELECİLER
ABİNA
MUSTAFA ÜNLÜ

Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî
MİLLÎ DÂVÂ MECMUASI

Yıl: 1 — Sayı: 44

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babiâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İstanbul

Telefon: 27 73 10

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATI: 150 KURUŞ

BAŞYAZI

KURTULUŞ İSLÂMDADIR!

İnsanlığın tarihi, insanın kurtuluşunu arama tarihidir, denebilir. İnsan kendisini çevreleyen baskıları yenmek için didinmiştir. Yaşama ve varlığını devam ettirme meyli, bütün canlılar gibi insanda da mevcuttur. İnsan aklıktan kurtulmak için toprakla savaşmış. Barınmak için canlı varlıklardan ve tabiattan istifade etmiş. Varlığını korumaya ve neslini devam ettirmeye çalışmıştır. Bu bedenlin kurtuluşu için gayret sarfetmek manasına gelir. Ancak insan ve cemiyet bedenden ibaret değildir. İnsanı temyiz eden ruhudur. İşte ahirete namzet olan varlığımızın da kurtarılması gerekir.

İnsan kurtuluşu bütün tarih boyunca aramıştır. Varlığını maddî ve manevî baskılardan kurtarmak gayesi insanın hedefi olmuştur. Kur'an bu hedefi şöyle belirtir: «Onlar korktuklarından emin ve umduklarına nail olmuşlardır.»

Fakat insanoğlu nasıl kurtulabilir? Hangi yolu takip etmelidir? Tarih pek çok kurtarıcı (1) ve kurtuluş doktrini (1) ile doludur. Acaba gerçek kurtarıcı kimdir? Mao mu? Stalin mi? Lenin mi? Hitler mi? Mussolini mi? Marx mı? Hegel mi? Fichte mi? Campanella mı? Thomas Morus mü? Saint Augustinus mu? Saint Thomas D'Aguin mi? Aristo mu? Platon mu? Kimdir?

Acaba bugünün insanını, hangi sosyal sistem kurtarabilir? Komünizm mi? Kapitalizm mi? Sosyalizm mi? Faşizm mi? Nasyonal Sosyalizm mi? Hangisidir?

Hastalığa yakalanan vücudun sıhate kavuşması doktorun ve ilâcın varlık sebebidir. İyileştireceğim diye ameliyat masasına yatırdığı hastayı öldüren doktor, katil değildir de nedir? İşte yukarıda isimleri zikredilen uydurma düzenler, ihtiva ettikleri hakikat ne nisbette olursa olsun, milletler için bu katil doktordan farklı değildir.

İnsan ve toplum, ancak kendi bünyelerine Allah tarafından vaz edilmiş kanunlara uyduğu nisbette kurtuluşa yaklaşır. Asırlardan beri ilerleyen ilimler, İslâmın 1400 sene evvel haber verdiği gerçekler önünde eğilmektedir. İnsanlığın bugünkü ilmi seviyesi, Kur'anın işaret ettiği gerçeklerin çok cüzi bir kısmını idrak safhasına gelmiş bulunmaktadır. Şüphesiz ve kesinlikle söylemeliyiz ki, insanlığın kurtuluş güneşi İslâmın huzurlu dünyasında doğmak üzeredir. İnsanlık bütün emperyalist sistemleri denemiş, tatmin olmamış ızdırapları dinmemiştir. Bütün dünya yeni ve gerçek bir kurtuluşun sancıları içindedir.

Ancak, ilim asrı olan zamanımızda 1400 sene, öncesinin fikirleri nasıl kurtuluş yolu olabilir, diye soranlar bulunacaktır. İnsanlığın tarihini Hz. Ademden, Hz. Musa'ya, Hz. Musa'dan Hz. İsa'ya ve Hz. İsa'dan Hz. Muhammed'e ve Hz. Muhammed'den dünyanın sonuna kadar devam eden zaman bölümleri içinde mütalâa edebiliriz. Bunlar Hz. Musa'dan önceki devirler, Hz. Musa'nın çağı, Hz. İsa'nın çağı ve Hz. Muhammed'

in çağı, yani son çağ olarak vasıflandırılabilir. Bu bölünüş şekline göre, insanlık son çağı, yani Hz. Muhammed'in çağını yaşıyor.

İslâm Allah'ın insanlığa seçtiği din olarak kesin bir değişmezlik ile beraber her coğrafyanın, ırkın ve çağın toplumunun bütün meselelerini çözen mahiyeti ile, gözleri kamaştıran bir yenilik ve tazelik içindedir.

İslâmın değişmez, temel unsurları ve hayatı kavrayan seyyal ve dinamik mahiyeti bilinmedikçe, zaman faktörüne körü körüne saplanma tehlikesi vardır. İslâmın değişmez ve değiştirilemez özü nas ile sabittir. Bu sarîh hükümler hiç bir suretle tebdil ve tağyir edilemez. Aksi halde İslâm anlayışı bulanmış olur. Ve o anlayış bir İslâm anlayışı olmaktan çıkar. Namazı inkâr eden, örtünmeyi inkâr eden, servetin adil taksimini kulak arkası eden adam, İslâm anlayışından uzaklaşmış. Nassı inkâr etmiştir. İslâm inançta, ibadette, düşüncede, ahlâkla, tam ve kâmil tek sistem olarak, kendi mahiyet ve hususiyetlerini en açık şekilde ortaya koyar. Hangi asrın veya milletin İslâmî hayatı olursa olsun, bölge, örf, zaman, ırk ve tarih farkının tesir edemeyeceği bir değişmezlik vardır. Suyun sivilliği, ateşin yakıcılığı nasıl su ve ateşi ayırd edici vasıf ise, İslâmın değişmez prensipleri de İslâmın mahiyetini ortaya koyar. Tevhid inancı, vahiy, risalet ve salim akıl ve selim hislere dayanmış düşünce, cihad v.s. gibi temel müesseseler İslâmın değişmez özünü ortaya koyar.

Her İslâm toplumunun karşılaştığı meseleleri ise çözen müesseseler, İslâmın seyyal, dinamik vechesini ortaya koyar. Bu sayededir ki, İslâm farklı dil, örf, ve kanın bulunduğu kavimler üzerinde huzur verici saltanatına devam edebilmiştir. Ayrıca İslâm âlemi 1400 senelik tarihi içinde, büyük krizleri ve çöküntüleri de atlatacak güce sahip olduğunu göstermiştir. Kısa zamanda kurduğu harika medeniyet, yıldırım süratli ile inşa ettiği Hakkın hakimiyetini ilân eden büyük devletler, İslâmın hakim olduğu cemiyetlerdeki üstün hayat gücünü gösterir.

Bu güç tükenmiş değildir. Aksine zamanımız insanlığının hastalığını tedavi edecek büyük güç biriktirmektedir. İslâm kendisinin bir paket, eğreti bir eşya veya kullanılacak bir meta olarak görülmesine şiddetle karşıdır. İslâm insanda veya toplumda feyizli neticeleri ve kurtuluşu gerçekleştirmek için tam bir teslimiyet bekler. Bir bedende kalp, göz, kol, beyin v.s. vücudun tam, düzenli ve düzgün olarak yaşamasına yarar. Eğer bu organlardan biri atılırsa, vücut aksar. İşte böyle, İslâmın katı bölünmezliğini, ve muhteşem ahenginli bozacak her tercih, her ayırma İslâmı aranan kurtuluşu hediye etmez. İslâm bir cemiyete istihdam edilmek üzere değil, hükmetmek üzere gelir. Başka türlü değil!

İnsanlığın kurtuluş yolu İslâmın toplumumuza kurtarmasını istiyorsak, önce İslâmı öğrenelim, ihlasla inanalım ve İslâma teslim olalım.

Yeniden Millî Mücadele

ŞEKER BAYRAMIN
MÜBAREK OLSUN HEMŞERİM!...

Masonların Koltuğunda Komünistler Şımarıyor

Son günler dünyanın en kanlı ci nayetlerine sahne oldu. Üniversite-lerde üslenen komünistler, güpegün düz ve Türkiye'nin başkenti Anka- ra'da en vahşî metotlarla, milletine bağlı bir genci şehid ettiler. Demir çubuklarla, baltalarla, elektrik akı- mıyla varamadıkları neticeye, pence reden onbir metre aşağıya atmakla ulaştılar. Komünistleri, kanatları al- tında besleyen masonlar da ihanete ihanet eklediler. Komünistlere tanı- dıkları, bir cenazeyi götürme hakkı- nı bu milletin evlâdlarına tanımadılar. Hadise Ankara'nın ta ortasında cereyan etti. Hâdiseleri daha yakın- dan takip edelim.

ANKARA TEKNİK YÜKSEK ÖĞRETİMDE NELER OLDU?

İki seneden beri gerek üniver- stelerimizde gerekse Türkiye'nin muhtelif yerlerinde meydana gelen silâhlı çatışmalar yeni endişelerin kaynağı olmuştur.

Üniversitelerimizde güpe gün- düz adam kaçırılıyor, muhtarıyetten istifade ile halk mahkemeleri kuru- luyor. Millet evlâtlarına ancak ko- münist memleketlerde görülen en iğrenç iskence ve zulüm reva görü- lüyor. Tırnakları sökülüyor, dövülü- yor, dövülüyor.. İşte yirminci yüz- yıl Türkiyesinin hazin durumu!

Komünistlerin üniversitede yarat- mış oldukları terör hâdiseleri bugün Er. Tek. Yük. Öğ. Okuluna sıçramış bulunmaktadır. Komünistler burada milliyetçileri sindirmek ve kitleyi kendi iradelerine tâbi hale getirmek için psikolojik bir harbi en mahir bir şekilde yürütmektedirler. He- men her gün milliyetçiler dövülme- te, okula sokulmamakta ve hattâ öldürülmektedirler.

Bu hadiseleler daha yeni başlar- ken ve komünist hareketlerin önü- nün alınmasının mümkün olduğu bir zamanda okul idarecilerini uyarmak için milliyetçi bir talebe muhtıra göndermişti. Muhtıra, komünist mi-

litanların hangi gaye için çalıştıkla- rını, kullandıkları maske sloganların iğrenç hedeflerini açıklıyor ve okul idaresine «tedbir alın» diyordu. Fa- kat idareciler uyudu. Muhtıradan bu zamana 8 ay geçmiş olmasına, ha- diseler hergün daha da şiddetlen- mesine ve komünistlerin ihanetleri ayyuka çıkmasına rağmen idareciler uyudu. Ve bugün komünistlerin ha- kim olmasına vesile oldu. Halbuki muhtıra bütün meseleleri açıkça or- taya koyuyordu. Muhtıradan bazı pa- sajları nakledelim.

Mart 1970 okul idaresine verilen muhtıradır:

«Okul idaresinin de yakından bil- diği anarşist ruhlu bazı öğrenciler tarafından okulumuzda çıkarılan de- vamlı huzursuzluğu, okulumuzun de- vamlı olarak çalışamaz hale getiril- mesini, basit ve okulumuza has mün- ferit bir hadise olarak nitelendire- meyiz.»

«Bugün Türkiyemizde de gençli-

ğimizi gayri millî ve vahşî bir ideolo- jinin yemi yapmak isteyen satılık lar aynı şekilde talebe boykotlarına yön- vermek istiyorlar.

Bu hareketin idarecisi olan tale- beler hareketlerini önce haklı sebep- lere dayıyor, daha sonraları istis- mara başlıyorlar. Nitekim bir sene- evvel okulumuzda yapılan talebe boy- kotları, talebe isteklerine istinad et- tirilirken, bu sene boykotlar eğitim düzenine ve devlete karşı yapılmaya- başlandı. Okulumuzda devrimcilerin dağıttığı bir senelik bildiriler ince- lenirse sözümüzü teyit eden bir çok delil bulunabilir.»

Muhtırayı veren milliyetçi, ko- münistlerin bir sene boyunca yayın- ladıkları bildirilerden örnekler vere- rek, beynelmîl komünizmin taktik- lerinin Türkiye'de de aynen tatbik- edildiğini mesullere duyuruyor ve şu satırlarla ikaz ediyor.

«Netice olarak söyleyebiliriz ki okulumuzda meydana gelen hadise-

— Yukarıda geçen yıl komünistlerce öldürülen ve iç işleri bakanlığınca gizlenen Mustafa Kuşeyri'nin cenazesinde yürüyen kara cübbeliler. Bun- lardan biri Uğur Alacakaptandır. O zaman üniversite üç gün yas ilân et- mişti. Şimdi ise mazluma işkence usulleri seçmekle meşguller.

ler bir ideoloji namına yapılmakta ve dışarıdan idare edilmektedir.

Okulumuza dışardan zaman za- man yapılan yabancı öğrenci ziyaret- leri (!) bu söylediklerimizi doğrula- maktadır.

Bu buhranı sona erdirebilmenin tek çaresi doğru teşhis ve hak müca- deledir. Bugün okulumuzdaki buh- ranı sona erdirebilmek, anarşistlerin okuldan uzaklaştırılması ve öğrenci- lerin, Türkiye'yi saran anarşist ve materyalist hareketlere karşı yukar- da verdiğim bilginin ışığı altında uyandırılmaları ile mümkündür.

Yoksa okulumuzda çok daha müessif hadiselerin çıkması her an mümkündür.

Bu hususta idarecilerin dikkati- ni çekmeyi kendime millî bir görev itti haz etmekteyim.» (İsim mahfuz)

Yapılan ikaz netice vermedi. O- kul idaresi komünistlerin şırretlikle- rine göz yumdu. Komünistler okul- da at oynattı. Terörleri günden gü- ne arttı. Milliyetçi talebeleri kaçı- rmaya ve en iğrenç işkenceler tabik- etmeye başladılar.

Komünistler bütün bu terör ha- reketlerini umumi efkâra mesru gös- terebilmek için bir takım tertib ha- reketlerine girdiler. Gayri millî ba- sının da varlığıyla bunun milliyet- çiler tarafından yapıldığını propagan- daya başladılar. Bu münasebetledir ki, daha sonra girişecekleri cinayet hadiselerine yatırım olmak üzere 21 Kasım günü boş bir sınıfa dinamit yerleştirmek suretiyle bir infilâk meydana getirdiler. Hadisenin he- men akabinde ne idüğü malûm gaze- te paçavraları ve hain TRT milliyet- çilerin okula hücum ettikleri yayga- rasını bastılar. Bütün bunlardan son- ra güya misilleme hareketine giri- şen komünistler 23 Kasım Pazartesi günü ihanetlerini kustular. Bunun neticesinde millet bir fedakâr evlâ- dını daha kaybetti. Komünistler tirdik- leri memleketlerde 100 milvona ya- kın insanın kanına giren canilerin çömezleri Tokat'ın Zile kazasından 22 yaşındaki genç öğretmen adayı Dursun Önkuzu'yu şehit ediyorlardı.

İŞKENCE BİR DEĞİL, BİN
DEĞİL... HEP İŞKENCE
Evet, 23 Kasım Pazartesi saba-

Mücadele Birliği'nin Bayram Tebriği

Aziz Millet!

Büyük Türk Milleti!

Yeniden milli mücadelemizin dördüncü yılında, bütün mü'minlerin bayramını candan tebrik ediyoruz. Bu kısa zamanda, millî mücadelemizin bayrağı mukaddes vatanımızın her bucağında dalgalanmaya başladı: Binlerce fedakâr evlâdının yürüttüğü ve katıldığı şerefli millî mücadele, zafer saadet ve şeref hedefine doğru yol alıyor. Sevnelim!

Dinimizin tahkir edildiği, devletimizin kemirildiği, servetimizin soyulduğu, ahlâkımızın alaya alındığı vatanımızda: millî ızdıraba son vermek için yeniden başlayan millî mücadelemiz, bu sefer düşmanlarını kesin olarak yok edecektir. Mukaddes ümidimizi pekiştirelim.

Mukaddes dinimizin hor görülmediği,

Millî ahlâkımızın korunduğu,

Millî servetimizin millet hizmetine girdiği,

Ne işçinin, ne köylünün, ne esnafın, ne de hic kimse-
nin istismar edilmediği, istismar kaynaklarının kurutuldu-
ğu,

Millî kültürün bayraklaştığı,

Milletin hizmetinde, milletin koruyucusu, güçlü devle-
tin varolduğu Türkiye, istikbalimizin ufkunu parlatıyor.
Müjdeler olsun!

Aziz Millet!

Mukaddes dinini, güzel vatanını, temiz namusunu ve
emeğinin hakkını korumak için: hayatlarının baharında
son sözleri «Allah» olan mukaddes şehitlerin Ruhi Kılıcı-
ranların, Mustafa Bilgilerin... İmamoğullarının... Özkuzu-
ların vasiyetini unutma!

Hayatlarını Allah'a, millete ve vatana adayan ve bu-
gün komünist kompoları neticesi, hanishane köşelerine ter
kedilmiş kahramanlarını, Yavuzları, Mustafaları, Ahmetle-
ri, Mehmetleri, isimsiz ve sansız yavrularını unutma!

Urumei'den, Sofya'ya kadar millet ve din düşmanları-
na karşı verdikleri şerefli mücadele esnasında şehid olan
din ve can kardeşlerini hatırla!

Cin, Rus, Bulgar, Yunan hapishanelerinde tutsak kar-
deşlerini unutma!

İslâm aleminde, Esir Türk illerinde ve Türkiyemizde,
Allah için, millet için, vatan için cennetmiş şehitlerine fa-
tîhalar gönder, gazileri sevindir, Emanetlerini koru. Şehit
ve gazilerin akrabalarını gözet, vardım elini uzat.

Vatanın kızıl bayrakların tüneği olmaması için, millî
mücadelede katıl, Mücadele Birliği'ni destekle!

Aziz Millet!

Bayramın mübarek olsun.

İbrahim son bulsun,

Millî mücadelen zaferle dolsun!

MÜCADELE BİRLİĞİ

hi Erkek Teknik Yüksek Öğretmen Okulu yurdu son yılların en vahşi cinayetine sahne oluyordu. Sırtlan-
ları bile tiksindirecek tarzda iki gün
iki gece devam eden işkenceler ar-
tik son raddesine gelmişti. Dursun
Önkuzu aklîbetinden habersiz son de-
fa haykırıyordu: «İmdadaat!» Ama na-
file. Feryadına kulak verecek hiç
kimse yoktu yurttan. Biraz sonra bir
takım ayak seslerinin geldiğini işit-
ti. Ancak çok geçmemisti ki, ikinci
bir fervat kapladı ortalığı. Bitişikte
ki odadan bu ses Hasan Gürül adlı
bir baska milliyetçi gencin sesiydi
ve arkadaşının feryadına ancak fer-
yatla mukabele ediyordu.

Hasan Gürül Pazartesi sabahı oku-
la geldiğinde etrafını bir takım aca-
yın kılıklı insanların çevirdiğini gör-
dü Kendisine, konuşacakları bahane
sivle yurda götürdüler. Kapıdan içe-
ri girmişlerdi ki, Hasan bir kompo-
le karşı karşıya kaldığını anlamıştı
ama iş isten geçmişti. Caresizlik için
de yürümeye başladı. Koridorun so-
nunda bir takım iniltilerin geldiğini
duymuştu. Kimdi bu acı çeken in-
san? Arkadaşının çektiği işkenceler-
den habersizdi. Hasan iniltilerin gel-
diği odanın bitişikindeki odaya gir-
diğinde komünistlerin anı taarruzu-
na uğradı. Artık malûm işkenceler
başlamıştı. Hasan ızdırıp içerisinde
kıvranıyordu. Dursunun iniltilerini
duyamıyordu artık Vücudunun muh-
telif yerlerine vurulan darbeler ve
yapılan işkenceler arasında kırık
bir balta sapı ile diz kapak kemiği
ne vurulan darbelerin tesirine aya-
ğının tutmadığını hissetmişti Bir a-
ra kapıda belliren ince - uzun, çin-
gene suratlı, Sabri Uvar isimli bir
komünistin kendisine hitaben «Sıra
sana geldi.» dediğini işitti. Birden
büyük bir dehşetle ırkıldı. Yoksa!

Evet, arkadaşı Dursun bu vahşi
komünist canileri tarafından üçüncü
katın penceresinden beton zemin üze-
rine atılmıştı. Dursun, yahudi uşağı
komünistler tarafından şehit edilmiş-
ti, hem de Türkiye'nin başşehirinde.

Bir müddet sonra hadise yerine
yetişen polis Hasan'ı komünistle-
rin elinden kurtarmıştı fakat Dursu-
nun şehadetine engel olamamıştı.

Vakanın hemen akabinde DDY
hastanesine kaldırılan Dursun Ön-
kuzu'yu muayene eden doktorlardan
Op Dr. Coşkun Ergür ve Op. Dr. İl-
han Bumin'in raporu yapılan iğrenç
vahşeti ortaya sermektedir:

«Hastanın ayak tabanı ve vü-
cudunun muhtelif yerlerindeki darb-
lardan başka sol bacak, kol ve kabur-
ga kemiklerinden üçünde kırıklık,
Kafatası ve çene kemiklerinin dağıl-
dığı tesbit edilmiş, ayrıca akciğerin
de devamlı kanama ile kafa travma-
sı gecirdiği görülmüştür.»

Hadisenin tertipçileri olmaları-
na rağmen okulda rahatça dolaşp
da yakalanmayan ve görgü şahitleri
nin ifadeleriyle de sabit olan komü-
nist caniler şunlardır:

Okuldaki diğer hadiselerin de
baş tertipçileri olan ve okulla alâka-
ları kesilmiş bulunan Adnan Altıpar-
mak ve Mehmet Ali Kabakoğlu, Si-
yasal Bilgiler Fakültesi yurdunun a-
ranması sırasında telsizle yakalanan
Mehmet Özdemir, Fikri Aytan, Sab-
ri Uvar, Cemil Kaya, Hüseyin Tüy-
süz, Şefik Şenel, Akif Atasayan, Fe-
ridun Tamirer, Erdiç Gündüz.

Polisin işkence odasında buldu-
ğu âletleri de bu durumu teyid et-

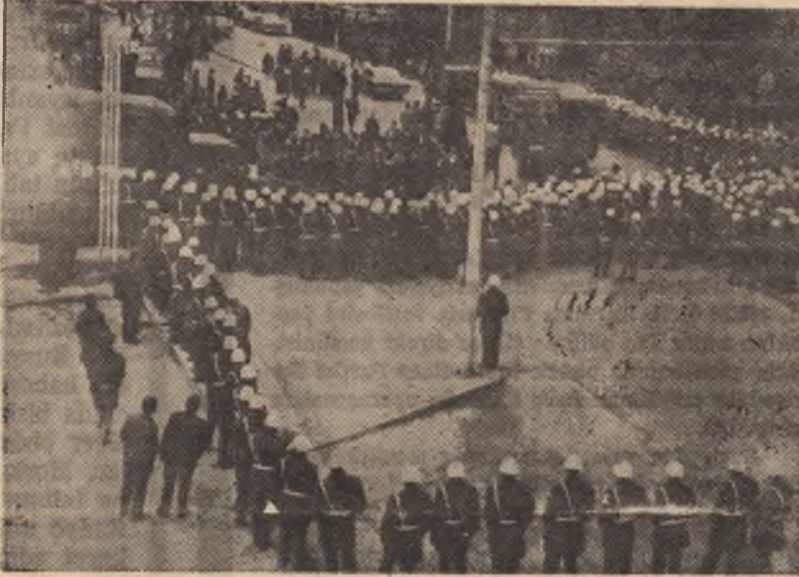
mektedir: Makas, demir kazık, plâs-
tik hortum boru, tuzlu su, kerpeten,
şiş, kolonya ve bir de işkence kitabı.

Bütün bunlara rağmen ne garip-
tir ki, olaydan hemen sonra birinci
katın arka penceresini kırıp kaçan
komünist caniler bugün okulda poli-
sin önünde volta atmaktadırlar.

Bu komünist katillere şunu hatı-
rlatırız ki: Mes'ul mevkilerdeki ma-
sun himayecileriniz sizi ne kadar ko-
rumaya çalışırlarsa çalışsınlar, bir
gün mutlaka milletin haklı intikam
darbeleri altında ezilerek, şerefli a-
yakları altında leşler gibi sürünecek
sınız.

Bütün bu hadiseler Türkiye'de
anarşiyi kimlerin çıkardığını, kimle-
rin millete ihanet etmekte olduğu-
nu, kimlerin cinayet, tahrip ve tah-
rikleri idare ettiğini açık açık gös-
termektedir.

Bunlar elbette metodlarını İspan-
ya ihtilâlcilerinden, Küba gerillacıla-
rından, banka soyguncusu Lenin'den,
hırsız ve yankesici Stalin'den, sabo-
tajcı Mao'dan yaptığı işkencelerin
iğrençliğiyle tanınan Macar celladı
Bella Kuhndan alan sosyalist maske-
li komünistlerdir.

— Dursun Özkuzu'nun cenaze merasiminin yapılmasına mani olan polis
yetkilileri aynı hassasiyetli geçen yıl Mustafa Kuseyri'nin cenazesinde gös-
termemişlerdi. Komünistlerin sokaklarda tepinmesine göz yumanlar, mil-
liyetçileri Kızılay Meydanına geçirmedir.

MASONLAR CENAZEYİ MİLLETE VERMİYOR

Hadiseler, Dursun'un şehadeti,
Hasan'ın komünist işkenceleriyle in-
lemesi neticesinde son bulmadı. Ma-
son - Komünist işbirliği devam edi-
yordu. Hainler ihanet edecekti. İha-
net Dursun'un naşını millete verme-
mekle başladı. Hadiseler şöyle gelişt-
ti...

25 Kasım günü öğle namazını
müteakip Maltepe Camii'nde binler-
ce kişi şehit kardeşlerine son vaz-
felerini yapabilmek için toplanmış-
tı. Neden sonra Tıp Fakültesi mor-
gundan sudan sebepler ileri sürüle-
rek cenazesinin verilmek istenmeyiş
ve ancak aradan bir saate yakın bir
zaman geçtikten sonra verilmesi ce-
maat arasında infial uyandırıyor ve
millet masonların ihanetine bir kere
daha şahit oluyordu.

Nihayet cenaze namazı kılındı
ve kalabalık Kızılay - Cebeci istika-
metine doğru yürümek üzere hare-
kete geçti. Fakat polisler mason po-
lis şeflerinin emriyle barikat kura-
rak buna engel oldular. Halbuki ge-
çenlerde bizzat kendi arkadaşları ta-
rafından öldürülen solcu militan Mus-
tafa Kuseyri'nin cenazesi için bu gü-
zergâh hiç çekinmeden verilmiş ve
bu işte bazı malûm üniversite hoca-
ları bizzat önyak olmuşlardı.

Başka bir güzergâh için de Baş-
bakan ve İçişleri Bakanlığı nezdin
de izin isteniyor fakat izin verilme-
yerek, cenaze iki buçuk - üç saat o-
muzlarda bekletiliyordu.

Tokat'tan oğlunun cenazesini al-
mak için gelen babası bu arada şö-
yle divordu:

«Oğlum vatana millete feda olsun
80 yaşında yatağında ölmektense 20
yaşında vatan millet ve din düşman-
larına karşı şehit olsun.»

Cenazenin geç verilmesi ve mera-
sime izin verilmemesi karşısında
yanık yüreğini göz yaşlarıyla serin-
letiyor ve: «Masonlar bana bunu
da mı yapacaktı? diyerek şikâyeti-
ni Allah'a havale ediyordu.

Bu arada bekleyen kalabalığın i-
çerisine giren ajanlar halkı ve mil-
liyetçi talebeleri kışkırtmaya çalışı-
(Devamı 14. Sayıfede)

Suriye'de

Baas'ın

Akıbeti ve

Komünistlerin İhtilâfı

10 yıl gibi bir zaman süresinde Suriye'de ba-
lmış darbe sayısı 11, başarısız darbe te-
büsü ise 30'a yakın. Bir müddetten beri Baas
Partisinin sivil ve askeri kanatları arasında sü-
telen sert kargaşalıklar, hemen darbeye dönü-
ştürmüştür. Bir zamanlar «Suriye'de onbaşılar
ihtilâl yapıyor» diye sık sık vuku bulan dar-
e hicvedilirdi.

Arap dünyasının büyük sarsıntılar geçirdiği
devrelerde, yine komünist eğilimli olan Irak
Baas Partisinde meydana gelen çatırdamalar dün-
ya ajanslarına aksediyor. Suriye ve Irak ülke-
nin durumu da iç açıcı değil. Mısır-Sudan ve
ya göstermelik, çok ince tellerle tutturul-
muş bir konfederasyonda birleşmek kararı alır-
sa, Kral Hüseyin'in İsrail başbakanı Golde
r'le anlaştığı şayiaları dolaşiyor. Ürdün'den
en son haberler, çarpışmaların yeniden baş-
ladığını ve kardeş kanının akmakta devam ettiği
göstermektedir. Kısaca tasvirini yapmaya ça-
ğımız Arap alemine ve Suriye'ye ihtilaller
ağı demek yerinde olur kanaatindeyiz.

Gn. ESAD CEDİD'in TAHT KAVGALARI :
Darbeden birkaç gün önce Suriye'deki geli-
şeri takip edenler, askerler ve siviller arasın
anlaşmazlığın had safhaya vardığını hatırlı-
raklardır. Partinin kongresinde lider seviye-
de, iki kişinin isminden sık sık bahsediliyor-
Bunlar, Baas'ın komünist kanadını yöneten
General Salah El Cedid ve eski arkadaşı General
Hafız Esad'tı. Bu iki şahıs arasında bir müddet-
berli gözle görülür hale gelen çekişmeler,
ti kongresinde daha sarıh olarak ortaya çık-
tı. Gerçi iki generalde alevi idi. Ancak Sa-
lah El Cedid'in Çin tipi komünizmi benimseme-
Moskova uydusu olarak tanınan Hafız Esad'ı
sı kliğe itmisti.

Cedid ve Esad arasında eskiden beri cari
tluğun Ürdün iç ihtilafında, aniden seyr de-
rindiği görüldü. Yasser Arafat'a yakınlığı ile
nen Cedid, Ürdün iç ihtilafına Arafat lehine
lı tuhayı ile müdahalede bulunmuştu. Ürdün'
Kral Hüseyin'e karşı gerillaların yanında yer
n Suriye zırhlı tuhayının savaşın kaderine bü-
etki yapabilmesi endisesi Amerikayı hare-
e geçirmiş ve Nixon Suriye birliklerinin iç
lafa müdahaleden vaz geçmemesi halinde, 6.
n'un harekete geçirileceğini bildirmisti.

Amerika'nın bu ultimatonu, zaten zırhlı tu-
n Ürdün'e sevk meselesinde anlaşılmayan
d ve Cedid'in arasını büsbütün açmıştı. Esad
lı tuhayın Ürdün topraklarına girmesinin
hinde olduğunu bildirdim, fakat kanaatli Ce-
tarafından kaale alınmamıştı. Esasen Ce-
Esad'ı pek kısa zamanda tasfiye edeceğini
uyor, sözlerine bu yüzden pek kulak asmi-
du.

Baas Partisinin askeri kanad lideri Hafız
d, Cedid ve arkadaşlarının kendisini tasfiye
elinde olduklarını anlamıştı. Suriye Ordusunu
erne etmek ve bir zaman sonra tamamen saf
etmek amacıyla kurulmuş Es-Saika (Filibistin
kavemet Teşkilatı) bizzat Cedid ve sabık baş-
Yusuf Zuayyen tarafından eğitime tabi tu-
yardı. Tipik «halk ordusu» hüviyetindeki bu
u, kısa zamanda meşru Suriye ordusunu tas-

— Suriye'de vuku bulan ihtilâlle Nureddin Attasi
devrildi. Yerine Sovyet taraftarı, Mısır yaltakçı-
sı bir iktidar geçti. Suriye'deki Çin taraftarları-
nı canlandıran iktidarın başı: General Hafız E-
sad.

fiye edecek şekilde gerilla ve türlü iç savaş tak-
tikleriyle eğitilmeliydi.

Esad bunu sezince ve kongre'de de Cedid
taraftarlarının başarı şanslarının yüksek oldu-
nu anlayınca, beklenilmeyen bir anda darbe ka-
rarı almış ve gerçekleştirmişti. Ancak darbe te-
şebbüsünü başarılmasından sonra gelen haberler,
Esad'ın Cedid taraftarları ve bilhassa eski baş-
kan Nurettin Attasi ile anlaşma zemini aradığı-
nı göstermektedir. Olayların hemen akabinde Su-
riye'ye gelen Libya Devlet Başkanı Sosyalist Kad-
dafi'nin anlaşmada arabuluculuk yapacağı tah-
min edilebilir.

KOMÜNİST PARTİLERİNDE İNFİLAKLER DURDURULAMIYOR

Bugün şiddetli geçimsizliklerin olduğu Suri-
ye Komünist Baas Partisinin 1965 te ki yöneticiler,
Esad ve Cedid idi. Bilindiği gibi Suriye ko-
münistlerine geniş bir cephe kurmaları öğütlen-
mişti. Bu birleşik cepheye milliyetçilerin dahil
alınabileceği tamim ettirilmişti. Dünya Komüniz-
minin yayın organı World Marxist Review de-
gisinin 1965 teki talimatına uygun olarak Salah
ve Esad tarafından müstakıl demokrat, liberal
komünist ve milliyetçilerin de içinde yer aldıkları
«Milli Halk Cephesi» kuruldu. Mao'nun
«Sosyalistler, anti-komünistler hatta din adamları
ile dahi ortak bir cephe kurabilirler. Ancak biz
onların doktrinlerini veya idealizmlerini asla
benimsemeyiz» tarzındaki direktifinin tatbikat
safhası bulmuş ülkelerin bariz misal olmak üzere
Suriye gösterilebilir. Tabii bir müddet sonra
partiye basit menfaatler ve vaadler ile ithal edil-
miş anti-komünist grupların tasfiyeleri yapılmış-
tı. «Milli Halk Kurtuluş Cephesi» vazifesini yap-
tıktan sonra ilga edilmiş (!) ve direkt komünist-
lerin yönetiminde olmak üzere Baas Partisi Su-
riyedeki müslüman halk üzerinde operasyonlara
girmişti.

Suriyeden yakın zamanlarda memleketimize
iltica edenler Baas Partisinin gayrı insani mu-
amelelerini hala unutmamışlardır ve anlatmakta-
dırlar.

Ne var ki Suriye'ye komünizmin getirilme-
sinde büyük gayretler sarfeden iki arkadaş Salah
ve Esad, şimdiki bir birini tasfiye etmekle me-
(Devamı 14. Sayıfede)

Komünist Ülkelerde

Sansür

Rus be Çin zulmü altında inleyen Tü-
kistan'dan bir mektup elimize ancak 2,5
senede geçiyor. Haber alma imkânlarının
büyük nisbette ortadan kaldırıldığı Rusya
ya haber verme imkânları da o nisbette güç.
Bugün bu zulüm çarkını zorla işletebil-
mek için hür dünyadan hiçbir haber sız-
dılmıyor, hiçbir mektup Sibiryaya çalışma
kamplarında yarı aç yarı tok çalışan maz-
lum insanların eline geçmiyor.

Bu yeni bir hadise olarak, uçak kaçı-
ma hadiselerinde, Rusya'dan iki uçağın ka-
çırıldığı Rus halkına haber verilmez, an-
cak U-8 uçağı da Gümrüye indirilince Rus
halkı haberdar edilmişti.

Diğer bir komünist devlet olan Çin'de
de durum bundan farklı değildir. Dünyada
ki bütün televizyonlar Apollo-11 in aya çı-
kışını milletlerine haber verirken; Kosko-
ca 750 milyon Çin halkına bu haber duyur-
ulmadı. Hala da duyurulmamıştır. Çin
halkı şimdi aya çıkıldığının farkında de-
ğildir.

Komünist ülkeler, dünya meseleleri
hakkında hiçbir dış yayının dinlenmesine
rıza göstermiyorlar. Binlerce insan hür
düşünme imkanlarından mahrum, Komü-
nist Partisinin verdiği yorumlar dışında yo-
rum yapması imkânsız. Rusya bu iş için
milyarlara varan para sarfetmektedir. Bu
hadise bize sol bir ideolojinin nasıl zorla
yaşatılmaya çalışıldığını gösterir. Esasen
Rusya'da hükümet hakkında yapılacak en
küçük bir tenkide karşı büyük cezalar'a
cevap verilmekte, o insan «Burjuva ajanı»
olarak nitelendirilmektedir.

Rus vatandaşlarını hür rünyanın rad-
yo yayınlarından mahrum etmek üzere Ko-
münist Partisi şefleri «Bozucu Yayın» tak-
tiğine başvurumaktadırlar. Yayınlanmakta
olan bir programın arasına başka yayınlar
sokarak o yayını dinlenmez hale getirmek-
tedir. Rusya bu şekildeki bozucu yayın işi-
ne 1948 lerde başlamıştır. 1963 te, Rusva'
nın sadece Doğu Almanya'da kurduğu pa-
razit yayın yapan istasyon sayısı 2000'i
bulmuştur. 1968 de Cekoslovakya'nın isga-
liyle parazit yayın yapan istasyonlar daha
da takvive edilmektedir.

Bundan şu netice çıkar: Komünizm
zorla tatbik edilmektedir. Esasen bu gayrı
insani sol ideolojiye karşı protestolar her
geçen gün artmaktadır. Komünizm iflas
etmiştir. Yıllardır komünist kültürle vetiş-
tirilen Rus yazarları bizzat komünizmin
geleceğinden endişe duymaktadırlar. Hattâ
çöküşünü ilan etmektedirler. Andrei A-
malric bu hususta yazdığı bir esere «Rusya
1914 e kadar Yaşayabilecek mi?» ismini
vermiştir. Eğer Rusya'da halk hür dünya
radyolarını dinleme imkânlarına sahip ol-
sa, isyanların önüne geçilemeyecek, Ko-
münist Partisi'nin zalim şefleri, mazlum
halkın ayakları altında ezilecektir. Anado-
lu'nun tabiriyle, bunun için Rusya'ya «Kuş
uçurulmuyor.» Bunun için Rusya'ya De-
mirperde denilmiştir. Alelade bir tabir de-
ğildir bu. Winston Churchill Rusya için:
«Esrarengiz bir muammanın içinde bir tür
lü çözümlenemiyen bilmece» diyordu.

Rusya'nın bu derece zalimliği karşısın-
da, haberlere koyduğu bu sansürler karşı-
sında bizim idarecilerimiz ne durumdadır?
Eğer bizim idarecilerimiz de uvanık ol-
salar, Moskova Radyosu içimizdeki ajanları-
na talimat veremeyecek, komünist Bizim
Radyo milli ordumuza ağızlar dolusu ha-
karet edip, burjuva ordusunu tasfiye edi-
niz, diye direktifler gönderemiyektir.
Sofya, Budapeste radyoları isçimizin, köy-
lümüzün, gurbette ana vatan hasretive ya-
nan millet evladlarının ızdırabını istismar
edemeyecek.

KURUŞÇEV'in HATIRALARI

Kruşçev'in Hatıraları Kremlin'i Şaşırttı

Son günlerde bir gazete, Kruşçev'in hatıratını yayınlamaya başladı. Hatıratın ele geçtiği ve yayınlanacağı haberi Batı basınında çıkmaya başlayınca bir gürültü koptu. Hatıratın, Kruşçev'e ait olup olmadığı meselesi tartışılmaya başlandı. Hatıratı ele geçiren Lise - Time grubu, bunların Kruşçev'e ait olduğunu, elinde ses bandları bulunduğunu, bir kısmının Kruşçev'in bizzat el yazısıyla yazıldığını, bir kısmının daktilo ettirildiğini ileri sürerken; iki grup da buna karşı çıktı. Bu gruplardan birisi, hatıratın yayınlanması hakkını ele geçiremeyen, dolayısıyla rekâbet duygusuyla karşı çıkan basın tröstleri idi. Diğer kısmı da dilileri, Rus komünist ajanslarına bağlı olan yayın organlarıydı. Çünkü, hatıratın yayınlanacağı haberinin çıktığı ilk günden itibaren, gerek TASS Ajansı ve gerekse İzvestia, hatıratın sahte olduğunu ilân etmeye başladı. TASS'a ve İzvestia'ya göre bu hatıralar CIA hazırlamıştı. Sebebi de, bugün Stalin taraftarı olan Sovyet yöneticileriyle, Stalin aleyhtarı olan Kruşçev'in arasını açmaktı. İzvestia, Kruşçev'le ve karısıyla röportaj yaptı. Karısı: «Bu bir şakadır.» derken, Kruşçev önce bir kriz geçiriyor ve sonra da hatıratın kendisine ait olmadığını söylüyordu. Bunun, emperyalistlerin bir oyunu olduğunu iddia ediyordu. Bu iddialar, İzvestia'nın Türkiye'deki Türkçe nüshalarında da aynen yer alıyordu. Komünist hareketi devrim adıyla maskeleyen bir gazete, hatıratın sahte olduğunu ima ederken; bir diğeri de İzvestia'nın yazılarını manşette veriyordu. Bunlar rahat içinde olan Kruşçev'in hatıratını Batıya nakletmekle, başını derde sokmayacağını ileri sürüyorlar. Sorsanız bunlara, Rusya'da hatırat yazma yasağı mı var? Fikir hürriyeti yok mu? diye, hemen «ne münasebet efendim? Rusya her türlü hürriyetin bulunduğu bir yerdir. Orası demokratik bir cumhuriyettir.» derler. O halde Kruşçev niçin hatıratını batıya nakletemeyecek? Komünist çıkırtkanlar, hakikati adlice tersyüz etmeyi âdet edindikleri için bu meseleyi de dejenere etmeyi vazife addediyorlar.

Basında hâlâ, hatıratın sahte olup olmadığı dedikodusu sürüp gidiyor. Dedikodu devam edersun, 23 Kasım'da bütün dünya ile beraber, Türkiye'de de yayınlanmaya başladı. Bu mesele de değerlendirme ölçüsü, hatıratın kendisi olmalıdır, zannediyoruz. Hatıratın anlatılan hadiseler gerçeğe uygun mudur, değil midir? Esas mesele bu olmalıdır. Bütün komünist basın, hatıratın muhtevasını münakaşa mevzuu edeceklerine, onu toptan safdışı edebilmek için sahte olup olmadığı münakasasını ileri sürüyorlar. Bu hâdise, Rusya'daki fikir hürriyetinin ne derece kısıtlandığını, bir hatıratın nesredilmesi için nasıl fedakârlık yapmak gerektiğini isbat etmeye kâfidir. Bu komünist basın da zımnen itiraf etmiştir.

Biz, Kruşçev'in hatıratından bazı bölümleri nakledelim:

STALİN ÜZERİNE

Kruşçev'in hatıratında Stalin'in zulümleri şöyle yer alıyor:

«Sovyet toplumunun dokusunu bozan Stalin yönetiminin en çarpıcı olaylarını belirtiyim. Stalin'in liderliğinin olumlu yönü üzerinde ınatla durmak gereksiz. Stalin üzerine söylenen her olumlu şey yüzde 80 oranında azaltılsa bile, yine de bir tabur büyük adamı övecek kadar söz kalır. Buna rağmen kaydettiğimiz tüm ilerlemeler için Stalin'e teşekkür etmemiz gerektiğine inanan, Stalin'in kirli çamaşırları önünde tir tir titreyen, esas duruşa geçip bunları selâmlayanlar da vardır.»

Kruşçev, Stalin'in kirli çamaşırlarını ortaya dökmeseydiniz diye söyleyecek olanlara da şöyle diyor: «..... Bu tür sözleri edenler, ille de Stalin'in kötülüklerinin eski suç ortakları değildir. Sadece Stalin'i pohpohlamaya alışmış ve o çağın eski kavramlarından vazgeçemeyen yaşlı, basit halk adamlarıdır. Stalin sağ iken parti üyelerinin beyinlerinin yakayıp yığıldıkları tarzın kusurlu ürünleridir.»

«.....Stalin'in bir hasta tarafı olduğu su götürmez. Benim için en tehlikeli olanlar, Stalin'i ulu-

— Kruşçev'in hatıralarında kendisinden de bahs edilen beynelmîl yahudiliğin ajanı Lenin.

laştırmanın git gide nasıl ileri götürüldüğünü ve bunun neye vardığını çok iyi hatırlarlar. Televizyonda sık sık Çin'e ait filmler seyrederim. Ve bana öyle geliyor ki Mao Çe Tung da Stalin'in kişiyi putlaştırma merakını taklid etmektedir.»

«.... Her ne olursa olsun, bugün sağ olsaydı mahkeme huzuruna çıkartılıp, işlediği cinayetler için cezalandırılması yolunda or verirdim.» (*)

KOLLEKTİFLEŞTİRMENİN İFLASI

Rusya'da ihtilâlden sonra yapılan toprak reformu fiyasko ile neticelenince, kurtarıcı bir yol olarak kolektifleştirme yoluna gidildi. Rus ekonomisini kurtarmak için girişilen bu teşebbüs de netice vermedi. Bundan zarar gören ise halk oldu. Kruşçev bu hususta şöyle söylemektedir:

«..... Kolektifleştirme çalışmaları benim Ukraynadan naklîmden bir yıl önce başlamıştı. Fakat ben bu çabaların tarımda çalışan halk üzerindeki gerçek etkilerinden şüphe etmeye, ancak Moskova'da çalışmaya başladıktan sonra başladım. Ve Stalin çağında kolektifleştirmenin ne tür bir kölelik ve sindirme demek olduğunu, ancak yıllarca sonra takdir edebildim.»

«..... Yıllarca sonra (Anastas) Mikoyan'ın bana anlattığına göre, Kiyef Bölge Komitesinin birinci sekreteri olan yoldaş Demşenko, kendisini Moskova'da görmeye gelmiş. İşte Demşenko'nun söyledikleri: «Anastas İvanoviç, acaba Stalin yoldaş, ya da Politbüro üyelerinden bir başkası, Ukrayna'da olup bitenleri biliyor mu? Geçenlerde ölüme terkedilmiş insanların cesetleriyle dolu bir tren Kiyef'e çıkageldi. Poltava'dan Kiyef'e kadar yol boyunca serili cesetleri toplamışlardı. Bana öyle geliyor ki, bu durumu biri Stalin'e anlatmış.»

«..... Kolektif çiftlikte ancak birkaç gün kaldık ve buradaki şartları dehşetle gördük. Çiftçiler adeta ölüme mahkûm edilmişlerdi. Kolektif çiftlikte çalışanlara getirdiğimiz parayı teslim etmek için bir toplantı düzenledik. Bu kolektif çiftlikte çalışan köylülerin çoğunluğu Çuvaşlardı. Bu yüzden onlarla ancak bir tercüman aracılığı ile konuşabildik. Kendilerine parayı çiftlik araçları için getirdiğimizi söylediklerinde araçlarla hiç ilgilenmedikleri cevabını verdiler. Onların bütün istedikleri emektir. Daha sonra bizden yiyecek dînenmeye başladılar.

«İşlerin bu kadar kötü olduğu hakkında hiç bir fikrim yoktu. Biz Pravda'da yazılan ve kollektifleştirme çabalarının yavaş yavaş yürütüldüğü, ülkede her şeyin yolunda olduğu havasının haysiyetle yaşıyorduk.»

«..... Kolektifleştirme çabalarının başarısızlığı iyice belli olunca, olup bitenlerden dolayı hep birlikte kulakları, saçları, troçkistleri ve Zinoviev taraftarlarını suçlandırıp lânetlemeye başladık. Her şeyi karşı - ihtilâlcilerin gırtlıkleri sabotajlarla izah etmek gibi kolay bir yol da elimizin altındaydı.

«Kollektifleştirme çabalarının sonucu olarak doğrudan doğruya, ya da bu çabaların başarısızlığını, Stalin'in başkalarının sırtına yüklemesi yüzünden, dolaylı olarak kaç kişinin öldüğünü, belki hiçbir zaman öğrenemeyeceğiz.» (*)

STALİN'İN ETRAFINDAKİ YAHUDİLER

Komünist ihtilâl içerisinde yahudiler faal rol almıştı. İlk Komünist Partisi'nin büyük çoğunluğu yahudi idi. Komünizm, beynelmîl yahudilik namına tezgâhlanmış bir fikir ve ihtilâldi. Partiyne hâkim olan yahudilik, Rus liderlerine yön veriyordu. Bazan meddâh rolünde, bazan daha başka bir tipte, Komünist Partisi'ni yönetiyordu. Kruşçev, Stalin etrafındaki yahudiler hakkında da şunları yazıyor:

Rus ihtilâlinde faal rol almış yahudilerden olan Kaganoviç hakkında Kruşçev şu ifadeleri kullanıyor: «Bu konuda Kaganoviç'i anmam gerekir. Onun tavırları beni tiksindiriyordu. Bir usak bir çanak yalayıcıdan başka bir şey değildi. Kaganoviç'in partiyne gelip şöyle bir hırlaması için, Stalin'in kulağının arkasını bir parçacık kaşıyivermesi yetiyordu. Artık «Yaşasın Leninizm» sloganı yerine, «Yaşasın Stalinizm» sloganını koymak zamanı gelmiştir. «Stalin şu kıyaslamayı yapıp Kaganoviç'i azarlamayı da pek severdi: (Devamı 14. Sahifede)

Bugün, Türkiye, yapayalnız insanların ızdırap gayyasına terkedildiği bir ülke durumuna geldi. Anadolu'yu Müslüman - Türk'e ebediyen vatan yapan ecdadın torunları, öz yurdunda esir muamelesi görüyor. Atalarımızın hunharca ve adice kanını akıtan, binbir türlü işkencelere maruz bırakan Rum ve Ermeni çetecileri İstanbul'un en güzel yerlerini işgal ederlerken, Anadolu'nun çilekeş evlâdına Sağmalcılar'da, Gültepe'de yıkık - dökük bir gecekondu bile çok görünüyor.

Yurt dışına çıkarılan ve zararlı faaliyetleri tesbit edilen Rum eşkiyası yeniden Türkiye'ye dönmek ister ve bunun için gayret gösterilirken, Batı Trakya'dan, Türkistan'dan ana vatana göç etmek isteyenlere türlü zorluklar çıkarılıyor. Ve yine buralardan kopup gelen kardeşlerimiz kendi hallerine terkediliyor.

İstanbul'da, Bursa'da, Kayseri'de ve daha birçok yerlerde yerleşmiş olan Türkistanlılara bir söz edin, bin Ah! dinlersiniz.

Sosyalizmin övgüsünü yapan uşak ruhlu insanların bir tek Türkistanlı ile sohbeti oldu mu acaba? Bir tek Batı Trakyalının ah u eninini dinlediler mi dersiniz? Nerede o insaniyet duygusu, kardeşlik sevgisi? Çok ucuza Vietnam telâllığı yapanların, şerefli bir mücadeleye iştirakleri mümkün mü?..

İşte bu yazımızda Komünistlerin devamlı konuşmaktan çekindikleri Türkistanın muzdarip insanlarıyla yaptığımız konuşmalardan bazı parçalar aktaracağız. Türkistan'da kimya mühendisi olan insanların acı durumunu dile getireceğiz.

BİR SERGİ VE AĞLAYAN İNSANLAR.

Mücadele Birliği'nin Temmuz ayı içerisinde Kayseri'de millet düşmanlarını teşhir eden bir sergisi açılmıştı. Sergi büyük alâka görmüş yenden yetmiş bütün Kayseri halkı serginin bulunduğu salonu dolup dolup boşaltmıştı. Komünizmin vahşetini dile getiren resimler karşısında halk ürperiyor, milletimizi komünizme peşkeş çekmek isteyenlere lânetler yağdırıyordu. Grup - grup kalabalıklar, resimler ve yazılar hakkında birbirlerine malûmatlar veriyor, başlarından geçen hadiseleri naklediyorlardı. Bu kalabalıklar içinden bir gurup dikkatimizi çekmişti.

Yüzleri senelerin ızdıralbıyla kavrulan insanlar... Resimleri gördükçe içini çeken ve göz yaşlarını tutamayan analar, bacılar.. Göz yaşlarının kucaklarda ıslattığı mahzun bakışlı yavrular... Ve işlerinden nur yüzlü, beyaz sakallı bir ihtiyar şöyle diyordu hafiften:

«Yığılama yurdun eğerci bol küninde yok bahar

Kelküşü günlerinde baht yıldız elbet doğar.»

Acaba kimdi bunlar? Kendileriyle hususen alâkalanmak istedik. Yanlarına daha da yaklaştık. İsimlerini, köylerini sorduk. Yarkentliyiz dediler. Bir an durakladık. Yarkent...

— Yarkent nerenin bey amca?

— Doğu Türkistanın evlât.

Anlaşılmıştı neden ağladıkları. Belki tablolarla teşhir edilen resimler, kendi köylerinden. Kim bilir belki amcası, dayısı ya da dedesi. Burada resimlerde gösterilen vahşetlerin her gün binlercesi işleniyordu. Resimlere baktıkça, te pelerinde kızıl ordunun dipçiklerini hissediyorlardı.

Nerede Mao hayranları? Nerede ucuz fiatla Vietnam diye uluyan sosyal itler? Gelip gör seler şu manzarayı. Yarkent'ten Urumçî'den, Buhara'dan düşe kalka gelen gerçek mazlumları dinleseler ya!.. Dinlemezler, acı hakikatleri. Çünkü, Türkistanın üzerinde estirilen zulüm kasırgasının yüreklerde meydana getirdiği derin ızdırıp ve iniltiyi ancak bu milletin evlâtları hisseder.

İsminin Abdülâhad Ötügen olduğunu söyleyen bir Türkistanlıya sorduk.

— Demin içinizden biri yanık yanık bir şeyler sövüyordu Zannedersen, «yığılama yurdum» diye başlıyordu. Acaba ne demektir bu sözler. Derin bir ah'tan sonra aynı mısraları tekrarladı ve bizim anlayacağımız hale getirdi.

«Ağlama yurdum eğer ki bu gününde yoksa bahar

Gelecek günlerinde bahtın yıldız elbet doğar.»

Beyitler Türkistan'ın millî şairi Çolpan'ındı. Şiirlerinde Türkistanın esaretini dile getiriyor,

— Yukarıda uçsuz bucaksız Türkistan ovaları görülüyor. Buralarda tarihi medeniyetimizin topraklar üzerinde kuruldu. Onların hatıraları, bıraktıkları eserler ve her şeyleri oralarda kaldı. Onların türbeleri, güzelim camiler, yazma Kur'anlar, Maverünnehir ulemâsının el sürükleniş eserleri olarak kullanılıyor. Altın ve petrol yatakları Uranyum cevherleri ve pamuk, buğday akla ne değil de komünistler istifade ediyorlar.

Röportaj

Bayramında Gülmeyi

Unutanlar

Kayseri'deki Türkistan'lılar İlgi Bekliyor

milletinin bu esarete karşı direnmesini istiyordu. Çolpan'da komünst Rus kuvvetleri tarafından şehit edilerek milletin hürriyete kavuştuğunu göremeden dünyadan ayrıldı. Çolpan şehid edildi. Fakat onun en katı yürekleri dahi eriten şiirleri hâlâ Türkistan'ın dilinden düşmüyor. Ve Türkistanlı «doğacak baht yılmaz»ın ümidliyle yapıp tutuşuyor.

Abdülâhad bey, Türkistan'da öğretmen okulu talebesi iken bir gün okulları kapatılıyor ve yaka paça işçi kampına götürülüyor. Komünist Çin zulmü altında günlerce tarım işçisi olarak karın tokluğuna çalıştırılıyor. Daha sonra insan neslinin dayanamayacağı bu zulümden kurtulmak için yollara düşüyorlar. Belki bir yolunu buluruz da Türkiyeli kardeşlerimizin yanında hürri-

yete kavuşuruz diye...

Evet!... Şimdi Türkiyeli kardeşlerinin yanında olan mazlum insanlara soruyoruz.

— Burada bir iş bulabildiniz mi?

— İş mi dediniz? Biz buraya iş bulmaya gelmedik ki. Biz buraya sizinle kucaklaşmak için geldik. Biz, Türkistan'ın uçsuz bucaksız ovalarında

«Hürriyet mene düş oldu

Onu da görmek güç oldu» diye hürriyet türküleri söylerken Türkiye'de iş bulmak, Türkiye'de barınak bulmak hiç de aklımızdan geçmezdi. Geçmedi de.

Aslında bizim sorup öğrenmek istediğimiz şey, acaba bunlar Türkiye'ye gelince kendi hallerine mi terkedildiler, yoksa kendilerine devletin

medeniyeimizin beşiği olan topraklar. Selçuklu, Gazneli ve Karahanlı İmparatorlukları bu yerleri oralarda kaldı. Uluğ Beyin rasathaneleri İmam Fahreddin Razilerin, İmam Buharilel sürükleniş eserleri hepsi oralarda kaldı. Bu ovalar, Rusya'nın ve Çin'in geçim kaynağı k, buğday ıkla ne gelirse var. Ama Abdurrahman Selçuki beyler, Mehmet Cantürk beyler

Mehmet Cantürk beyin evine varınca, Türkistan'da iken lise müdürü olan, matematik ve maliye öğretmenliği yapan, Kayseri'de önceleri belediye çöpçülük işlerinde çalışıp şimdi de diğer bir Türkistanlı ile saatçilik yapan Hasan Can Bey'i bekliyor bulduk. Komünizm gelmeden önce Türkistan'ın İli Vilâyetinde lise müdürlüğü yapan ve sonra vazifesinden alınarak tarım işçisi yapılan Hasan Can Bey bizi, bir babanın hasretini çektiği oğullarını kucaklarcasına, göz yaşları arasında bağrına bastı.

imkanları bahşedildi mi?. Bunu sorduk. Her birisi kıt kanaat rızıklarını temin edebildikleri bir iş peşinde. Birçokları kendi gayretleri ile hiç kimseden yardım görmeden bazı sanat işleri ile uğraşıyorlar. Meselâ Abdülâhad Ötügen'in tanıttığı Mehmed Cantürk Bey... 1958 yıllarına kadar Doğu Türkistan'da zulümle boğuşan, daha sonra bir grubla beraber Afganistan'a iltica edebilen Mehmed Cantürk Bey orada saat tamirciliği öğrenmiş. Şimdi Kayseri'nin mütevazı bir dükkanında bu işle uğraşıyor. Kendisiyle konuşurken sergilyi dolaşan ziyaretçilerden etrafımızda toplananlar oluyordu. Onların da duyabilmelerini temin için biraz daha yüksekçe Türkistan şivesiyle memnunuyetini ızhâr ediyor ve şöyle diyordu.

— Bizim yapmamız gereken şeyleri sizler yapıyorsunuz. Komünizmin vihşetini ve esaretin korkunçluğunu ashında bizim, Türkiyeli kardeşlerimize anlatmamız gerekir. Fakat maalesef elimizden tutan yok. Biz vol gösteren yok...

Ne garip tecelli değil mi?. Bir zamanlar ezanların semalara yükseldiği Türkistan topraklarında şimdi bavrımlarını dahi yapamayanlar, tek müstakil türk yurduna hicret ediyorlar da kendilerinin ellinden tutan yok. Pekiyi bu milletin sahibi yok mu? Bu milletin başı yok mu? İsrail bütün yahudileri avuc içi kadar olan Filistin'de toplamak için, dünya yahudilerine çağırıda bulunur, Filistin'e göç edenlere, İsrail devleti

ti imkanlar temin ederken, esaret dünyasından türlü zorluklar içinde Türkiye'ye gelmesini başaran, insanların elinden tutacak bir merci yok mu?..

ÇÖPÇÜLÜK YAPAN LİSE MÜDÜRÜ

Mehmed Cantürk Bey, daha bazı arkadaşları ile tanıştırmak ve uzun uzun konuşmak için, bizi Türkistanlılar mahallesine davet etti. Türkistanlılar mahallesine giderken sanki Urumçi şehrine, İli şehrine, Kaşgar, Buhara şehirlerine gider gibi heyecanlanıyorduk.

Cantürk Bey'in evine girince bizi güler yüzlü, temiz başlıklı fakat, can evinden yuralı olduğu belli olan bir Türkistanlı karşıladı. İsmi, Hasan Can Bey. Türkistanda iken İli vilâyetinde lise müdürlüğü yapan ve matematik - maliye dersleri okutan Hasan Can Bey'in bize öyle bir sarılığı vardı ki... Sanki yıllardır hasretini çektiği oğullarını göz yaşları arasında bağrına basıyordu. Zaten onlar da bu iltiyakla Türkistan'dan gelmemişler miydi? Hür kardeşleriyle kucaklaşmak ve beraberce Millî Mücadele heyecanını yaşamak.

Hasan Can Bey Kayseriye yerleştiği günlerde Belediye Temizlik İşlerinde çalışmış. Daha sonra, başka bir Türkistanlı ile ortak saatçi dükkanı işletmeye başlamışlar. Üzerinde eski bir elbise var Pantolonundaki yamalar birbirinin üzerine eklenmişti. Aman ya Rabbi!.. Ne çile.. Şu müslüman - türkün kaderi ne ızdıraplarla yoğrul-

muş!.. Önce uzun talebelik yıllarının mesut neticesi Lise öğretmenliği, Lise Müdürlüğü, sonra da komünist zulmünün canavarca tatbikatı altın da esâret hayatı. Daha sonra, bin bir yokluk ve yoksulluk içinde Türkistan'dan öz yurdundan kaçış. Ama bitiyor mu çile? Hayır, hayır. Lise öğretmenin Türkiye'de çöpçülük yaptığını görürüz. Bütün bunlara rağmen hayatlarından memnundular. Allah'a hamd ediyorlardı. Ya o zulüm çemberini kıramamış olupta hâlâ komünizmin kanlı mahzenlerinde bulunsaydılar.

Hayır efendiler!.. Bir Türkistanlı böyle düşünebilir. Ama bir Türkiyeli böyle düşünemez. Düşünmemelidir. Onu sefaletin girdabına terketmek hiç bir mesûlün şanına yakışmaz. Onlar size güvenerek geldiler. Bir lise öğretmenin çöpçülük yapması ne demek? Bırakın öğretmenliği, onlara daha müsait işler bulunamaz mıydı?. Üç beş soyguncunun, eşkiyanın rahatı temin edilir de bunların istekleri yerine getirilemez miydi?..

AFGANİSTANLI OLAN TÜRKLER

Hasan Can Bey, kendisine sorduğumuz bir soru üzerine Türkiye'ye gelişlerini şöyle anlatı :

— «Türkiye'ye 1965 yılında gelen Türkistanlıların, oradan ayrılışları ayrı tarihlere rastlar. Ayrılış tarzları da birbirinden farklıdır. Bir kısmı kaçarak geldiler. Bir kısmı da Afganistan'a hicret talebi ile geldiler. Resmen hicret edenler, Afganistan ile Çin arasındaki bir anlaşmadan istifade etmişlerdir. Afganistan'da yerleşecek olan Türkistanlıların Afganlı olduklarını isbatlamaları şartıyla hicretlerine müsaade edildi. Türkistanlıların bir kısmı Afganlı olduklarını söyleyerek hicret ettiler. Fakat bir müddet sonra talep çok kabarcınca hicret te yasaklandı. Afganistan'da etrafımıza toplananlara Çin'in vahşetini, komünizmin canavarlıklarını anlatıyorduk. Afganistan'da böylece kuvvetli bir komünizm aleyhtarlığı başladı.

Bunun üzerine Çin müdahale ederek susturulamamızı istedi. Afganistan hükümeti de bu müdahale üzerine Türkistan'dan hicret edenlerin Afgan olmadığı ileri sürerek Çin'e iadeye karar verdi.

Bu bizim için büyük felaket olacaktı. Türkiye Büyük eccliliğine Türkiye'ye iltica talebi ile müracaat edildi. Sayımız 570 kişi idi. Müracaatımız üç sene cevapsız bırakıldı. Afgan hükümeti nihayet bize altı aylık bir mühlet verdi. Altı ay zarfında Afganistan'ı terketmediğimiz takdirde Kızıl Çin'e iade edilecektik. Nihayet 1965 yılında talebimizin kabulünü bildiren evraklar bize teslim edildi. Bundan sonra da işte aramızdayız...

Cantürk Bey bunları anlatırken zaman zaman duruluyordu. Türkistan'daki vahşetler, Afganistan'daki sıkıntılı günler, sanki sinema şeridi gibi gözünün önünde canlanıyordu.

BİR KİMYA MÜHENDİSİ VE ANLATTIKLARI...

Mehmed Cantürk Bey'in evinde otururken, orada olduğumuzu duyanlar bizi görmek için teker teker çekilip geliyorlardı. Her gelenle tanışıyor, kucaklaşıyorduk. Bunlardan Türkistan'da iken kimya mühendisi olan Abdurrahman Selçuki Bey'in anlattıkları çok enteresandı. Kendisi hakkında idam kararı çıkartılmış. Fakat o bir çok yerlerde günlerce aç susuz kalarak gizlenebilmiş ve Türkiye'ye gelebilmişti. Zihninde canlandırma ya çalıştığı korkunç hatıraları içinden bir taneisini şöyle anlattı:

«Ben Türkistan'ın en meşhur zeytinyağı fabrikasında mühendis olmama rağmen işçi olarak çalışıyordum. Fabrika Teminat Bakanı (İhtiyaç Karsılama Bakanı) ziyarete geldi. Bütün işçileri topladı. İşçilerin ekserisi komünist ihtilal den önce, yüksek devlet memuru olan kimselerdi. Bakan uzunca bir konuşma yaptı. Önce iktisadi kalkınmalardan, yeni devrimlerden, istikbâlin parlak olacağından bahsetti. Arkasından yiyecek miktarının kısılacağını haber verdi. Her işçiye ayda 14 kilo gramlık yiyecek tahsis ediliyordu. İşçiler bakana verilen yiyeceğin zaten yetmediğini söylediler. Bunun üzerine bakan sert bir şekilde şunları söyledi.

«Siz Türkler çok yiyorsunuz. Halbuki ağır sanayide çalıştırılan Çinliler sizden çok daha az (Devamı 14 nü Sayfa'da)

KADİR GECESESİ

Perşembe'yi Cuma'ya bağlayan 26 Kasım gecesi yalnızca Hz. Muhammed (S.A.S.) ümmetine tahsis edilmiş eşsiz bir gece dir. Sayısız meleklerle beraber Cebrail (A.S.)'ın yeşil ve sıcak kanatları altında bu lundüğümüz bu gece, mü'minler için en hayırlı ve en mübarek bir gecedir. Nurdan yaratılan Nurani melekler, evlerimizi ziyaret ediyor, Allah'ın selâmı ile ruhlara neşve veriyor. Mü'minlerin ibadeti, meleklerin duası ilahi rahmet ve bereket getiriyor.

KUR'AN NÜZULÜ BU GECEDE BAŞLAMIŞTIR

«Muhakkak biz O'nu (Kur'an-ı Kerim) Karir gecesinde indirdik.» (1)

İbnü Abbas, İkrime, Sa'bi, Said İbnü Cübeyr gibi Ashabın ve Tabiün'un büyük lerinden gelen rivayete göre; Kur'an-ı Kerim, hepsi bir cümle olarak, Kadir gecesinde dünya semâsına indirildi ve Beyt-i İzzet'e kondu. Sonra Allah (C.C.) yeryüzünde birşey ihdas etmek, vahy eylemek murad etikçe, Cibril (A.S.) vasıtasıyla Peygamber Efendimize indiriyordu. Böylece 23 senede Kur'an'ın indirilmesi tamam oldu. (2)

Bİ GECEYE NİCİN «KADİR» DENİLDİ?

Kur'an-ı Kerim'in nüzulüne başlangıç olan bu geceye Allah (C.C.) Karir Gecesi ismini vermiştir. Bunun sebebinde âlimler 3 vecih beyan ederler:

1) Bu geceye Kadir Gecesi denilmesinin sebebi; Kadir, «hüküm»; «kaza» ve «takdir» manasına gelir. Gelecek seneye kadar cereyan edecek herşey hakkındaki, Allah'ın (C.C.) ezeli kazâ ve takdiri bu gece vazifeli meleklerle izhar ve tebliğ olunur. Bunun için Kadir denilmiştir.

İbnü Cerir'in Mücahid'den nakli ise şöyledir:

«Kadir, «Hüküm Gecesi» demektir. Duhân suresinde buyurulduğu gibi, her hâkim emrin yani takdiri ilâhî'de hükmolunmuş şeylerin ayırd olunduğu (3) mübarek gecedir.

Burada çok dikkat edilmesi gereken mühim bir mesele vardır. Kadir gecesi, gelecek seneye kadar olan her şeyin ilk önce takdir edildiği bir gece değildir. Zira her şey, yerler ve gökler yaratılmazdan önce tâ ezelde takdir ve tesbit edilmiştir. Ancak ezelde takdir edilen şeyler, bu gecede ayırd edilerek vazifeli meleklerle açıklanıp infâza başlatılır.

2) Zührî'den rivayet edildiği üzere; Kadir, Kadr-ü Haysiyet tabir ettiğimiz azamet, şeref ve şan manasınadır. Kur'a-

nı Kerimin'in inmesine başlangıç olması itibariyle olsun veya aşağıda izah edileceği vecih üzere olsun, bu gece şan, şeref ve azamet sahibi bir gece olduğu için, bu geceye Kadir ismi verilmiştir.

Ebü Bekr-il-Verrak der ki: «Bu gecede kadir-şan ve şeref sahibi bir Kitab, Kadir-şan ve şeref-sahibi bir Meleğin (yani Cebrail (A.S.)'ın dili ile, yine Kadir-şan ve şeref-sahibi bir ümmete nâzil olduğu için bu geceye Kadir Gecesi denilmiştir. Yukarıda zikrettiğimiz Kadir suresinde de 3 kere Kadir isminin zikredilmesi buna işarettir.» (3)

3) Kadir, tazyik, sıkışma ve darlık manalarına gelir. Bu gecede de semâdan gelen sayısız melekler dolayısıyla, yeryüzü âdetâ daralır ve sıkışıklık hasıl olur. Bu nun için bu isim verilmiştir.

KADİR GECESESİNİN MAHİYETİ VE FAZİLETİ

«Kadir Gecesinde (fazlî şerefini) sana bildirilen nedir?» (4)

Yani; «O kadir gecesi öyle büyük bir gecedir ki, sırf senin dirayetine kalsa idi onun mahiyetini, kadrinin derecesini, son suz faziletini sen bilemezdi. Fakat bu gece de ineni biz indirdiğimiz gibi, bunu da biz bildirdik.»

Allah (C.C.) bu gecenin fazlını 3 suretle beyan buyuruyor:

1) «O kadir gecesi bin aydan daha hayırlıdır.» (5)

O gece; amel, ibadet ve mücadele ile erilecek olan hayr-ü sevab; onsuz bin ay amel ile kazanılacak olan hayır ve sevabtan daha çok hayırlıdır. Fakat ne kadar daha çok hayırlı olduğunu Cenab-ı Hak bilir. Burada bin adedi tahsis için değil, teksir (çokluğu göstermek) içindir. Böyle olunca, bin seneye denilmeyip te bir ay denilemesinin de bazı rivayetler vardır:

İbnü Münzir, İbnü Ebî Hâtim ve Bey hakî'nin Mücahid'den rivayetlerine göre: Resûlullah (S.A.V.) Benî İsrail'den bir askerini Allah yoluyla bir ay silah kuşanmış olduğunu anlatmıştı. Müslümanlar buna hayret ettiler ve amelleri kendilerine çok göründü. Allah (C.C.) da bu sureyi inzâl bu yurdu.

İmam Mâlik'in Muvattâ'da zikrettiğine göre; Resûlullah'a (S.A.V.) bütün ümmetlerin ömürleri gösterilmişti. Resûlullah (S.A.V.) kendi ümmetinin ömürlerini kısa görerek diğer ümmetlerin uzun ömürde yaptıkları amellere yetişemeyeceklerinden endişe etmişti. Allahü Teâlâ'da ona Leyle-i Kadr'i verdi ve onu diğer ümmetlerin bin ayından daha hayırlı kıldı. (6)

Bu Allahü Teâlâ'nın Hz. Muhammed (S.A.V.) ve ümmetine fazlî ihsanıdır.

2) «Onda melekler ve Rûh (Cebrail), Rablerinin izniyle, her bir iş için iner de iner.» (7)

Fahrüddin Râzî'nin beyanına göre: Melekler, Rûh (Cebrail) ile beraber, gurup

gurup yeryüzüne inerler. Yeryüzünde bir karış boş yer kalmaz. Her yer meleklerle dolar. Melekler mü'minlerin ibadetini, hayırdaki gayretini görmek isterler. Allah (C.C.) bu gecedeki sonsuz fazileti yeryüzünde taâtle meşgul olanlara bahşetmiş olduğu için melekler de bu sevaba ermek isterler. Onun için Rablerinin izin isterler. ve «Rablerinin izni ile, herbir iş için iner de inerler.» (8)

Melekler, insanları görmeye rağbet ederler. Rivayete göre melekler, levh-i mahfuz'da insanların hayırlı amellerine muttali olurlar. Görürler ki semalarda işlenmiyen çeşitli hayır ve sevablar yeryüzünde insanlar tarafından işleniyor. mese lâ. Zenginler evlerinde yemekler hazırlıyor, fakirleri dabet ediyor. Fakirler zenginlerin yemeğini yiyor, fakat yine de Allah'a (C.C.) ibadet ediyor. İşte bu çeşit ibadet semâ âleminde yoktur.

Melekler yerlerden gelen, semâlardan geçen «Yâ Rab! bana mağfiret et!» diye tazarrûda bulunan, göz yaşları dökken mü'minlerin iniltilerini ve çığlıklarını işitiyorlar. Semâlarda bu yok. Halbuki Allah (C.C.) şöyle buyurmuştur: «İşlediği suçundan dolayı âh-ı enin eden, bana mağfiret et, ya Rab! diye göz yaşı dökken kimsenin feryadı, tesbih çeken kimselerin tesbihinin sesinden bana daha sevgilidir.» Bunun üzerine melekler şöyle derler: «Haydin gidelim biz zim tesbihimizin sesinden rabbimize daha hoş olan mü'minlerin tazarrûunu görelim.» (9)

Daha bir çok mühim işlerde görmek için melekler, rablerinin izniyle «Herbir iş için iner de inerler..»

Melekler, bu gece mühim işler için gelirler. Hepsinin çeşitli vazifeleri ve meşguliyetleri vardır. Bir kısmı rûkûlarda, bir kısmı secdelerde, bir kısmı da mü'minlere dualar etmekle meşgul olur. Bir kısmı gecenin faziletine ermek için diğeri de mü'minlere selâm vermek için gelmişlerdir. Melekler bu gece, takdiri izhar edilen bir yıllık işler için mü'minlerin din ve dünyalarının salâhı için getirirler.

3) «Selâmün Hiye Hattâ Matalâ'ül fecr» mahz-ı selâmettir, veya taraf-ı ilâhî den selâmdır. O gece tâ fecrin tulûna kadardır.» (10)

a) Kadir gecesi, Safak sökünceye kadar selâmdır, selâmettir. Gecenin başlamaından itibaren melekler bölük bölük inerler. geceyi taâtle geçirenlere selâm verirler.

b) Melekler Allah'tan (C.C.) kullarına selâm getirirler. Mü'min olan her erkek ve kadının evine girerler. «Ey mü'min, ey mü'mine» Allah'ın selâmı var size» derler.

Hz. Â'îten (R.A. rivayete göre: «Melekler bu gece bize selâm vermek, ve yardımcı olmak için gelirler. Hangi kimseye selâm isabet ederse günahı affolunur.»

(Devamı 14 nci Sayfada)

- (1) Kadir Suresi Âyet: 1
- (2) Tefsirü Kebir C: 8 Sh. 627
Tefsirü Ebus Suud C: 8 Sh: 629
Tefsirü İbni Kesir C: 4 Sh: 529
Hak Dini Kur'an Dili C: 8 Sh: 5968
- (3) Tefsirü Keb'r C: 8 Sh: 628
Hak Dini Kur'an Dili C: 8 Sh: 5970-5974.
Tecridü Sarih Tercemesi C: 6 Sh: 372
- (4) Kadir Suresi Âyet: 2
- (5) Kadir Suresi Âyet: 3
- (6) Tefsirü Kebir C: 8 Sh: 630
Tefsirü İbni Kesir C: 4 Sh: 530
Hak Dini Kur'an Dili C: 2 Sh: 5972
Tâc'ül - Üsûl C: 2 Sh: 80
- (7) Kadir Suresi Âyet: 4
- (8) Kadir Suresi Âyet: 4
- (9) Kadir Suresi Âyet: 4
- (10) Kadir Suresi Âyet: 5

Süleymaniye'de Bayram Sabahı

Yahya
Kemal
Beyatlı

Artarak gönlümün aydınlığı her sâniyede,
Bir mehâbetli sabâh oldu Süleymaniye'de
Kendi gök kubbemiz altında bu bayram saati,
Dokuz asrında bütün halkı, bütün memleketi.
Yer yer aksettiriyor mâvileşen manzaradan,
Kalkıyor tozlu zaman perdesi her an aradan.
Gecenin bitmeğe yüz tuttuğu andan beridir.
Duyulan gökte kanat, yerde ayak sesleridir.
Bir geliş var!... Ne mübarek.. ne garîb âlem bu!..
Hava boydan boya binlerce hayaletle dolu..
Her ufuktan bu geliş eski seferlerdendir;
O seferlerle açılmış nice yerlerdendir.

Tanrının mabedi her bir tarafından doluyor,
Bu saatlerde Süleymâniye târih oluyor.
Ulu mâbed! Seni ancak bu sabah anlıyorum;
Ben de bir varisin olmakla bu gün mağrurum:
Bir zamanlar hendeseden abide zannettimdi;
Kubben altında bu cumhura bakarken şimdi,
Senelerden beri rû'vâda görüp özlediğim
Cedlerin mağfiret iklimine girmiş gibiyim.
Deniz ufkunda bu top sesleri nerden geliyor?
Barbaros belki donanmayla seferden geliyor!
Adalardan mı? Tunus'dan mı? Cezayir'den mi?
Hürr ufuklarda donanmış iki yüz pâre gemi
Yeni doğmuş aya baktıkları verden gelivor;
O mübarek gemiler hangi seferden geliyor?
Ulu mâbedde karışım vatanın birliğine,
Çok şükür Tanrıya, gördüm bu saatlerde vine
Yaşıyanlarla beraber bulunan ervâhı
Doldu gönlüm ışıklarla bu bavram sabahı.

Halktan Uzak Arap Liderleri Tasfiye Edilmedikçe; Arap Halkı Birleşemez.

1947 yılında Filistin'de bir Yahudi devletinin kurulması için İngiltere tarafından B.M. e getirilen teklifi, pekçok ülke garıpsenmişti. Deniliyordu ki: Küçük bir yahudi devleti, nasıl olurda etrafı Arap devletleri ile çevrili topraklarda yaşayabilir? Birçok ülke temsilcisinin haklı olarak düşündüğü bu husus B.M. de Yahudiler lehinde bir kararın alınmasına mani olamadı. Ve uzun süren görüşmelerden sonra, Filistin'de bir yahudi devletinin kurulmasına karar verildi. Nihayet 1948 de resmen İsrail Devleti kuruldu.

Bu tarihten itibaren Arap - Yahudi uyumsuzluğu harplerle şekillenmeye başlamıştır. Sadece 30 milyonluk Mısır'ın öncülük ettiği Arap kuvvetleri, 2 milyonluk İsrail karşısında «6 Gün» savaşlarında perişan oldu. Sovyet Rusyanın sözde Suveys kanalı boyunca yerleştirmiş olduğu fuzeler, daha yerde iken tahrip edildi. Dev radarlar hiç bir hasara uğratılmadan İsrail tarafından sökülüp götürüldü. Bu beklenilme yen netice; B. A. C. genelkurmay başkanının savaşta bir kaç gün sonra intiharına, şişirilen Nasır'ın televizyonda hüngür hüngür ağlamasına sebep oldu.

Arapların İsrail karşısındaki başarısızlık sebepleri üzerinde çok şey söylenmiştir. Düzenli orduların İsrail'e karşı muvafak olamadığı gerekçesiyle Gerilla teşkilatları türemiştir. Önceleri müslüman dünyasının büyük ümidlerle bağlandığı bu teşkilatların, Yahudiğe karşı Arapların vermiş olduğu mücadeleyi dejenere etmek amacıyla hareket ettikleri görülmüştür. U-

nutulan bir nokta vardı: Gerilla harbi dağlık arazide, sayıca üstün düşman kuvvetleri karşısında yapıldı. Halbuki savaşın cereyan ettiği bölge çöldü.

Bütün gafletlerin yanı sıra, Avrupa mecmualarının «anası yahudidir» diye iftiharla kaydettikleri Arafat ve bir hristiyan olan Dr. George Habbas'ın gerillaları, İsrail karşısında büyük bir zafer elde etmiş gibi, Ürdün'de pandominaya başladılar. Ürdün iç ihtilafından geriye sadece birbirlerinin kurşunuyla ölen 10 binin üzerinde arap kaldı. İsrail'e karşı çok başarısız neticeler elde etmiş bu liderler, kardeş kanını akıtmakta büyük maharet gösterdiler. (!)

Ürdün iç ihtilafı, Irakta hükümet darbesi karışıklıkları ve Suriyede Baas Partisinin kademeler arası çekişmelerinden sonra, bazı Arap devletlerinin birleştiği haberleri var. Mısır başbakanı Enver Sedat, Libya başbakanı Cafer Nümevri ve Sudan ihtilal Konseyi başkanı Albay Muammer Kadafi imzalarını taşıyan ortak bildiride, bu üç ülkenin federasyon tarzında birleştikleri açıklanmış bulunuyor.

Elbette ki müşterek Yahudi tehlikesi karşısında bulunan Arap devletlerinin bir bütün olarak birleşmeleri sevindiricidir ve bunun temininde geç kalınmıştır. Zira Mısır, Libya, Sudan, Suriye, Suudi Arabistan, Irak, Ürdün gibi Arap devletleri millet olarak Arap'tır. Aynı iman ve tarihe sahiptir.

Ancak liderler arasında anlaşabilme yönüyle derin konvoylar bulunmaktadır. Şahsi kaptisler, gaflet ve hıyanetin Arap

dünyasının başına getirdiği felaketin müsebbibleri liderlerdir. Bu gerçek hiç bir teville lüzum göstermez

Birleşen üç Arap devletinin liderleri sosyalisttirler. Sudan ve Libya direkt olarak İsrail'e muhatap olmamışlardır. Üçlü Zirve konferansında alınan karara göre, üç ülke temsilcileri kararları tek taraflı veto hakkına sahiptir. Muhtemel bir İsrail - Arap savaşında Sudan ve Libya temsilcilerinin, savaşma isteğini veto edebileceği düşünülmelidir. Taraflardan birinin böyle bir hareketi, üçlü konfederasyonu parçalıyacak ve İsrail'e karşı bütün Arap dünyasında moralman çöküntüye sebep olacaktır.

İkinci bir hususta; birleşen bu Arap liderlerinin sosyalist olmaları meselesidir. Halefi bulundukları Nasır'ın Rus dostluğunun savaşlarda netice almadığı görülmüştür. Buna rağmen hâlâ Nasır'ın çizdiği rotada seyir inadı, daha çok felaketler hazırlıyacaktır.

Arap devletleri müşterek düşmana karşı birleşmelidirler. Ancak bu birleşme tek başına yeterli değildir. Zaman bunu ispatlayacaktır. Birleşme yanında halkın ideolojisinin temsilcisi olan liderlerin işbaşı yapması gerekir. Araplar birleşmeli amma, liderler değişmelidir. Aksi takdirde gerileme devri durdurulamıyacaktır.

KOMÜNİST İHTİLAL TEKNIĞI

— 21 —

«Modern sanayi, pederşahi ustanın küçük atölyesini sanayi kapitalistinin koca fabrikasına çevirdi. Fabrikaya doluşan emekçi yığınları, askerler gibi örgütlenmiştir. Sanayi ordusunun erleri olarak mükemmel bir subaylar ve çavuşlar hiyerarşisinin komandası altına konulmuşlardır. Bu emekçiler sadece, burjuva sınıfının, burjuva devletin kölesi olmakla kalmazlar, makina tarafından nezaretçi tarafından ve hepsinin üstünde bizzat imalatçı burjuvanın kendisi tarafından günden güne saatten saate köleleştirilirler. Bu despotluk hedef ve amacının kazanç olduğunu açıkça ilân ettiği ölçüde, daha aşağılık, daha nefret uyandırıcı ve daha isyan ettirici olur.» (9)

MARX'A GÖRE İHTİLALE KOLAYLIKLA SEVK EDİLEBİLECEK KİTLE, İŞÇİ ZÜMRESİDİR

İnsan cemiyetlerini istihsal ekonomisinin gelişmesine göre sınıflandırmak kabul edildiği takdirde, insanın bazı merhaleleri aştığı görülür. İnsan dünyada yaşamak için barınmaya, korunmaya, beslenmeye muhtaçtır. Bu ihtiyaç maddelerini ise Allah'ın kendisine verdiği kuvvetle tabiatın devşirir. Önce geçimini temin için, tabiatın hazır alır. Meyva toplama, avcılık v.s. yoluyla, aldığı şeyleri tüketir. Ancak insan akıl sahibi oluşu sıfatıyla, ihtiyaç maddelerini çoğaltmayı becerebilmiş. Ziraatçı ve sanatkâr olmuştur. Ancak istihsalde su buharının kuvvetinden istifade imkânının doğması endüstride bir inkılâp meydana getirmiştir. İşçi sayısı süratle yükselmiştir. Esnaf, sanatkâr ve köylünün bir kısmı kendisini işçi zümresi arasında bulmuşlardır. Saadece emeği ile geçinmeye mecbur olan, sosyal, ekonomik hiç bir garantisi bulunmayan bu zümre, toplumun en sefil tabakasını teşkil etmiştir. Endüstri inkılâbının sürür sürür esirler meydana getirdiği Almanya, Fransa ve İngiltere'yi bilen Marx'a bu hal, kavminin asırlık hülyalarını gerçekleştirecek bir kuvvet olarak görünmüştü. Gerçekten Marx'ın kitabı ve çalışmaları işçi zümreleri için bir kurtuluş yolu değil, cihan Yahudi diktatörlüğünün kuruluşunda işçi zümrelerinin ihtilâl saflarına çekilmesi için uydurulmuş, sözde ilmi bir ihtilâl nazariyesinden başka bir şey değildir.

Marx toplumda zümreleri tahlil ederken, ihtilâle kazanılabilecek zümreyi arıyor:

«Bugün, burjuvazinin karşısında duran bütün sınıflardan yalnız proleterya gerçekten devrimci bir sınıftır. Öteki sınıflar, modern sanayi karşısında çürümekte, sonunda da ortadan kaybolmaktadırlar. Modern sanayinin özel ürünü ve asıl ürünü proletervadır.

ASAĞI ORTA sınıf, küçük imalatçı, dükancı, zanaatçı, köylü, bütün bunlar, orta sınıfın birer parçası olarak varlıklarını yokolmaktan kurtarmak için burjuvaziye karşı mücadele ederler. Onun için bunlar devrimci değil tutucudurlar. Hattâ gerici-dirler de.. Çünkü tarihin tekerleğini gerisin geriye döndürmeye çalışırlar.» (10)

MARX'A GÖRE İŞÇİ SINFI İHTİLALE NASIL HAZIRLANIR?

«İşçiler burjuvalara karşı dernekler (sendikalar) kurmaya başlarlar. Ücret oranını yüksek tutabilmek için birbirlerine kenetlenirler. zaman zaman çıkan ayaklanmalar için önceden hazırlık yapabilmek üzere, daimi örgütler kurarlar yer yer çatışmalar ayaklanmaya kadar varır.

Arasıra işçiler zafer kazanırlar, ama geçici bir zaman için mücadelelerinin gerçek meyvası, bu hemen aldıkları sonuçlar değil, işçilerin durmadan genişleyen birliğidir. Modern sanayinin yarattığı ve ayrı ayrı yerlerdeki işçileri birbirleriyle ilişkili duruma getiren ileri haberleşme araçları bu birliğe yardım eder. Hepsi aynı nitelikte olan sayısız yöresel savaşları, ulus ölçüsünde sınıflar arası tek bir savaş haline getirmek için gerekli olan işte bu temasın kurulabilmesi idi. Fakat her sınıf mücadelesi politik bir mücadeledir.» (11)

Marx, yukarıya alınan sözünde, işçi zümresinin ihtilalci mücadeleye itilebilmesi için önce ücret için mücadelelerinin gerekliğine, daha sonrada iktidar için mücadeleye geçebileceğine işaret etmektedir. Ücretin arttırılması için işçi, dernekler veya sendikalar kurar. İşte işçi zümresini istismarda, gerçekten başarılı olan komünistler hemen sendikaları ele geçirmek için hummalı bir faaliyet gösterir.

KOMÜNİSTLERE GÖRE SENDİKALAR

Lenin ücret için yapılan mücadeleyi, siyasi mücadele haline getirmenin zaruret olduğunu söylerken, fabrikalarda yapılacak teşhir kampanyalarının ehemmiyetini anlatıyor:

Bir kelimeyle (fabrikalardaki) ekonomik durumun teşhir edilmesi iktisadi mücadelenin önemli bir manivelasıydı ve şimdi de öyledir. Ve işçilerin kendi kendilerini savunmalarını zorunlu kılan kapitalizm var oldukça, bildiriler, önemli bir mücadele aracı olacaktır. Avrupa'nın en ileri ülkelerinde bile geri bir sanayi kolundaki, ya da unutturulmuş bir ev sanayii kolundaki aşırı haksızlıkların teşhir edilmesinin sınıf bilincinin uyanması için, sendika mücadelesinin başlaması ve sosyalizmin yayılması için bir başlangıç noktası olabildiği görülmektedir.

İşte ücret için yapılan mücadeleyi sosyal mücadelenin başlangıcı olarak gören Lenin, sendikaların lüzumunu işaretliyor.

«Sendikalara girebilmek, sendikalar içinde kalabilmek ve her ne bahasına olursa olsun devrimci eylemi bu örgütler içinde yürütebilmek için bütün bunlara göğüs germek gerekir, her türlü fedakârlığa razı olmak, (eğer gerekirse) savaş hilelerine başvurmak, yeraltı eylemi metodlarını uygulamak gerekir.»

DÜŞMAN SENDİKALAR İÇİNDE DAHİ ÇALIŞMAK GEREKİR

Gazetenin Bence III. Enternasyonalin İcra Komitesi, gerici sendikalara katılmama politikasını açıkça suçlamalı ve Enternasyonal'in önümüzdeki kongresinde bu politikanın genel bir tarzda suçlanmasını sağlamak için harekete geçmelidir. Ve böyle bir katılmama politikasının niçin akılsızca ve niçin proleterya devrimine son derece zararlı olduğunu bütün ayrıntılarıyla açıklanarak yapılmalıdır; ve icra komitesi, bu yanlış politikayı, doğrudan doğruya ya da dolaylı olarak, açıkça ya da üstü örtülü bir biçimde tam olarak ya da kısmen des teklemiş olanların davranışını da suçlamalıdır. III. Enternasyonal, II. Enternasyonalin taktikini kırmalıdır, çözümünü zor meselelerden kaçmamalıdır, bunları örtbas etmemelidir. Tam tersine bunlara cephe-den açıkça karşı koyabilmelidir. «Bağımsızlara» (Almanya Bağımsız Sosyal Demokrat Partisine) koyabilmelidir. «Bağımsızlara» (Almanya Bağımsız Sosyal Demokrat Partisine) bütün gerçeği, hem de yüzlerine söylemiştik; «Sol komünistlere de söylemeliyiz» (14) demektedir.

- (9) K. Partisi Manifestosu. s. 52-53
(10) K.P. Manifestosu. s. 57
(11) K.P. Manifestosu s. 55.
(12) Ne yapmalı? Lenin S: 71
(13) Devrim stratejisi Lenin S. 55
(14) Devrim stratejisi Lenin S. 56
(Devamı Gelecek Sayıda)

— İşte bir halk mahkemesi sahnesi. Za valı kadını, nahak yere sorguya çekiyorlar. Komünizmin insana verdiği değer budur

Bayrağımıza Hakarete Müsaade Edilecek mi?

«Hair Piyesi» oynanamaz!

Aylardır Avrupa ve Amerika sahanelerinde oynanmakta olan bir piyes var. Bilmem duydunuz mu? Adı: Hair. İşte bu eser önümüzdeki günlerde Türkiye'de de temsil edilecektir. Hair'i oynayacak ekip ise, af buyurun homoseksüelliği ve fuşu işleyen Gülriz Sururi - Engin Cezzar topluluğu.

Bugüne kadar pek çok eser oynandı. Bunların hemen hepsi de milletin harimi istetinde tahkir edilmedik en küçük bir kutsiyet bırakmadı. Gün geçmedi ki haşmetli tarihimize darbelenmesin, mübarek dinimize hakarete uğramasın. Yahut da namus ve haysiyetimizle alay edilmesin. Fakat hiç bir adı şahsiyetsiz çıkıp da milletin gözü önünde, bayrağımızı tezli ve tahkir edememişti. Aktör sıfatıyla da olsa, bu derece alçak ve iğrenç bir çehre görmemiştik. Lâkin eğer Hair isimli piyes yurdumuzda temsil edilirse, üzümler belirtelim ki, bayrağımız düşmandan bile hiç vakit görmediği hakarete dalgalandığı toprakta maruz kalacak. Çünkü Hair isimli pespayade, af buyurun oyuncuların Türk bayrağına pislemeleri gerekiyor. Bir Moskof ayısının veya Yunan palikaryasının bile cesaret edemediği iğrenç ve adı bir

ış.

Ne kadar acı değil mi?

Hair, özette hippilerin hayatını anlatıyor. Esere baştan sona esrar, alkol, seks ve her türlü hayasızlık hakim. Hemen her sahnesinde milliyet din, alle, vatan, bayrak gibi değerlere küfrediliyor. Cemiyeti tanzim eden bütün müeyyideler protestoya uğruyor. İnsanı insan yapan kayıtların tamamı bir kenara itilerek, hayvan topluluklarında bile görülmeyen adı ve iğrenç bir hayatın propagandası yapılıyor. Bilhassa bayrakla, ba yağı bir bez parçası gibi alay ediliyor. Millî renkleri kütüleniyor. Bu bayrak ise eserin oynandığı ülkeye göre değişiyor. Fransa'da Fransız bayrağı, İtalya'da İtalyan bayrağı v.s.

Hair, hipplğin yaygın hale geldiği batı dünyasında yazılmış bir piyes. Bilindiği gibi hippiler. Herbert Marcuse adı bir yahudinin müritleridir. Herbert Marcuse hippiler mezhebinin esaslarını pek çok eserinde, bilhassa Tek Boyutlu İnsan kitabında uzun uzadıya anlatmıştır. Onun açtığı çığırın sonradan batı dünyasında yılan bu yaşayış, asrın gençliğini tehdit eder hale gelmiştir. Akli selim sahibi pek çok hükümetler hipplğe karşı savaş açtılar. Fakat bu felse-

fenin karşısına bizzat insan fıtratına uyan bir düşünce ve hayat modeli koyamadıkları için, alınan tedbirler semere vermedi. Yeri gelmişken şunu belirtelim: gençliğin ve bütün insanlığın sadeti, eşya ve insan gerçeğinin kanunlarına uyan sağ ideolojiye tam bir teslimiyetle mümkündür. Ancak, insanlığın sağ ideolojiye yaklaşmasını kendi saltanatı için büyük tehlike gören emperyalist teşkilat yani beynelmilel yahudilik, gençliğin karşısına her gün yeni yeni akımlar çıkarmaktadır. İşte Herbert Marcuse'un öncülüğünü yaptığı hipplik bu akımlardan sadece biridir. Bu fessefeye göre, dünyadaki huzursuzluğun sebebi milliyet, din, aile, hukuk, vatan, bayrak, örf ve âdetler gibi kavramlardır. Mesut olmak için bu kayıtlardan sıyrılarak savaştan vazgeçmek lâzımdır. Bu düşüncenin mahiyeti ise ancak beynelmilel yahudiliğin dünya politikasını bilmekle anlaşılabilir. Yahudilik, milletler cümlesinin ortadan kalktığı tek devletli bir cihan hakimiyeti ister. Bunun için milletler zincirinin kırılması lâzımdır. Milletleri meydana getiren karakterler ise, görüldüğü gibi ancak hipplik gibi bir düşünceyle yıkılabilir.

Hair'de, bayrağın neden hakarete uğradığı şimdi daha iyi anlaşılıyor değil mi?

Türk bayrağı, Türk Devleti fikrini temsil eder. Bayrağımız, devletimizin hâkimiyet âlametidir. Bayrağa hakaret neticede devlete hakaret olduğu için en büyük suçtur. Dolayısıyla Türk bayrağı kanun hâkimiyeti altına alınmıştır. T.C.K'nun 145. maddesine göre: «Türk bayrağını veya devletin herhangi bir hâkimiyet âla-

sanat
ve
edebiyat

metini tahkir kasdiyle bulunduğu yerden söküp kaldıran veya yırtan, bozan yahut diğer herhangi bir suretle tezli eden kimse» ile «bayraktan başka herhangi bir şey üzerinde bulunan millî renkleri tahkir kasdiyle bulunduğu yerden söküp kaldıran veya yırtan, bozan yahut diğer herhangi bir suretle tezli eden» kimse cezalandırılır.

Görüldüğü üzere kanunlar sadece bayrağı değil, millî renkleri (al ve beyaz) bile tezli eden suçlu addetmiştir. Oysa Hair isimli piyeste bayrağı miza en adı hakaret yapılabilecek Tabii ki oynanırsa işte fiil ve kanunlarımızın durumu ortada. Şimdi Türkiye Cumhuriyeti'nin şeref ve haysiyetini ve millî itibarı korumakla görevli bütün mercilere milletin arzusunun duyuluyor: Böyle bir paçavranın memleketimizde oynanmasını müsaade etmeyiniz. Zira bayrağımız aziz şehitlerimizin kanlarının mirasıdır. Biz bayrağımızın şerefiyle yaşar ve yine gerekirse bayrağımız için ölürüz.

● IV. MURAD SAHNEDEN İNDİRİLDİ

Yıllardanberi şehir Tiyatrolarında sahneye konan eserler hep solun propagandası yolunda kullanılmıştır. Bir, iki hafta evvel İstanbul Kültür Sarayında IV. Murad adıyla bir oyun oynandı. Oyunda IV. Murad gerçekten şanına fâyık şekilde anlatılmış. Bağdat'ın ikinci fatihinin hareketlerine istikamet veren dine ve Kur'ana hakaret edilmekten titizlikle kaçılmış. Ama gelin görün ki eseri derhal sahneden indiriverdiler. Osmanlı'yı, onun padişahlarını öven bir eseri masonlar, elbette hoş karşılamazlar. Bu hareket eserin yazarı Turan Ofıazoğlu'na milletin düşmanlarını anlamak için fırsat olur her halde.

● AZİZ NESİN ve MİZAH

Komünistler çeşitli sanat dallarını kullanarak neticeye kolayca varmayı isterler. Her cemiyetle ciddi meselelerin yanında, kalabalıkların boş vakitlerini geçirmek için müracat ettikleri yollardan birisi de mizahdır. Mizah yoluyla solcu düşünceyi propagandayı deneyen ve bunda muvaffak da olan Aziz Nesin, kendisiyle konuşan bir gazete muhabirine şunları söylüyor: — «Sınıf karakterini en çok belirten sanat, edebiyat sanatı, mizah oluyor. Halk mizahı aslında halkın güçsüzlüğünün, maddi güçsüzlüğünün telâfisi için ortaya koyduğu bir alay yolu. Büyük baskı dönemlerinde terör, despotizm dönemlerinde, halk ya da baş kaldırıyor. Baş kaldıramazsa mizah yoluna baş vuruyor. Bu bakımdan baş kaldırmanın yerini alıyor mizah.»

● KOMÜNİSTLERİN GAYRETİ

● SANSÜR KALKSIN!

— «... Ben de kendi çapında bir sınıf kavgası sürdüren adamın. Nasıl sürdürebilirim bu kavgayı? Bir sinemacı olarak sinema yapmakla ya da oturup roman veya hikâye yazmakla. Sinema bütün bu şeyler içinde halka giden en etkin yol.

Kültür Dünyası

Bunun için ben, geldiğim sınıfın adamı olarak sınıfının içinde bulunduğu çıkmazlara ve bunun nasıl kimler tarafından kullanıldığına ışık tutmak istiyorum.»

Yukardaki sözleri solcu artist Yılmaz Güney Cumhuriyet'in yazarı Onat Kutlar'a söylüyor. Bu gün insanları, en büyük zaaflarından yakalayıp sinemalarla erdirtiyorlar. Ahlâksızlığa bir de materyalist kırıntılar katılıp, sinema daha da çığırından çıkarılmaya hazırlanıyor. Bu ahlâksız ve solcu artist Yılmaz Güney'in çevirdiği UMUT filmi sansürce yasaklandı. Bunu fırsat bilen bütün komünistler sansürün doğrudan doğruya kalkması için gayret gösteriyorlar.

● MİLLİYETÇİ JAPON YAZARININ HAREKETİ

Nobel ödülüne bile çeşitli defa teklif edilen anti komünist Japon romancısı Yukio Mishima dört milliyetçi ile beraber, hükümetin savaş aleyhtarı politikasını protesto etmiştir. 45 yaşındaki romancı bir tümen karargahını arkadaşlarıyla beraber basmış subaylarla çarpışmış ve en sonunda balkona çıkıp:

— Japon hükümeti tefessüh etmiştir. Tenno Banzai - Yasasın İmparator diye bağırması ve 2000 asker önünde bıcağıyla intihar etmiştir.

Romancı Mishima Japon anayasasındaki barış maddelerine daima muhalefet etmiştir. Tarihi büyük Japonya'nın teşekkülü için çalışan yazar, çok küçük te olsa milliyetçi bir gizli ordu kurmuştur. Bu orduya gençler alınmış ve yazar bunların eğitimiyle bizzat meşgul olmuştur.

Bizden çok uzak ülkelerde dahi anti komü-

nist milliyetçi hareketlerin hız kazanmaya başladığı görülüyor. Bu, gayri milli sistemlerin cemiyetler üzerinde baskısının artışı nisbetinde şiddetlenecektir.

● MİLLİ RÖNESANS HAREKETİ

Hisar mecmuasının kasım sayısında Prof. Mehmet Kaplan, buhranlarımızın sona erişini kendi kültür ve medeniyetimize dönüşte buluyor ve diyor ki:

«Milleti ve milletin inançlarını hesaba katmayan hiç bir sosyal hareket yürümez. Türk milleti bin yıldan beri müslümandır. ve bugün de mevcudunun yüzde doksan dokuzunda İslâmiyete inanır. Bu hoşunuza gelse de gitmese de «sosyal bir vakıa»dır.

Yeni bir kültür hareketine ihtiyacımız var. Bu gün Türkiye manevi bakımdan yabancı kitap istilası altındadır; kitap vitrinlerine bakın bunu açıkça göreceksiniz. Türk gençlerine yol gösterenler ya Amerikalı, ya Rus, ya Çinli yahut onların yerli taklitçileridir.

Bunun sebebi, bin yıllık zengin bir kültür ve medeniyetin üzerine perde çekilmesidir. Genç nesiller derinliği olmayan sığ bir taklitçiliğin içinde tepiniyorlar.

● KOMÜNİSTLER M. KEMAL'İ KRİTİK EDİYOR

Bir kaç yıldır komünistler kendi aralarında Atatürk devrimleri üzerinde didişip duruyorlar. «Efendim Atatürk sosyalist devrimi mi gerçekleştirmeye çalışmış yoksa burjuva aldatmacalarına mı girişmiştir?» Bunların hepsinin yaptığı politika. Şimdiye kadar kalkan olarak kullandıkları bir çok şahsı, artık oldukları yerde bırakmak niyeti taşıyan komünistlere karşı Varlık mecmuası sahibi Yaşar Nabi aksi fikri savunuyor ve «Neden Atatürk'e karşıdır?» diye dergisinin son sayısını bu tip solculara ayırıyor.

Masonların Koltuğunda Komünistler Şımarıyor

(Başarafa 5. sayfada)

yorlardı. Ayrıca halkla ordu karşı karşıya getirmek için de polis barikatına askeri komandolar takviye olarak iştirak ettiriliyordu. Şimdiye kadar hiçbir komünist eyleminde (!) görülmeyen sayıda polis ve askerlerin milliyetçilerin karşısına barikat kurması masonların, kimin himayecisi ve kimin uşağı olduğunu açıkça bir kere daha ortaya koyuyordu.

Dursun Önkuzu'nun öldürülmesi üzerine polisten yardım isteyen milliyetçi talebelere «Siz de silahlanın gidin siz de onları vurun» demek komünist tecavüzünü durdurmak için çare değil, milleti birbirine kırdırmaaktır.

Masonlar, polisle milliyetçi talebeleri çarpıştırmışlar ve cenazeyi milliyetçilere vermeyerek, cenaze arasıyla uzaklaştırmışlardı. Arzula-dıkları netice böylece gerçekleşmişti. Polisle milliyetçiler de karşı karşıya gelmişti. Sudan bahanelerle pek çok milliyetçi nezaret altına alınmış komünistlerin tecavüzlerine biraz daha hız kazandırılmıştı.

İSTANBUL'DA KOMÜNİST ŞİRRETİĞİ DEVAM EDİYOR

Ankara'da ihanetler zincirleme devam ederken, İstanbul boş bırakılmıyordu. Komünistler Kimya Fakültesi Dekanını hedef almışlardı. Dekan Saffet Rıza Alpar komünistlere fırsat vermiyordu. O halde düşmeliydi.

di. Komünistler «Gerici dekan istifa edinceye kadar direneceğiz» diye okulun işgaline meşru(!) sebepler buluyorlardı. Dekanın odasını tahrip ediyorlardı. Bahane hazırlandı. Saffet Rıza Alpar M. Kemali komünist gerillacılara benzeten bir resmi, Fakülte duvarlarından indirdiği için bütün bu gürültüler kopuyordu. Fakültedeki, birkaç komünist asistan hadiselerle öncülük ediyordu. Cumhuriyet isimli gazete de, ırzına tecavüz edilen bir fahişenin şirretliğine benzer bir şekilde olayları tahrif ediyordu. Okuldaki bütün öğretim üyelerinin dekana karşı olduğu söyleniyordu. Gerçekte ise bunlar devrimci maskeli birkaç ko-

münistten başka kimse değildi. Komünistlerin bunca şirretliği karşısında fakültenin bayan dekanı Alpar, İstiklâl Harbinden kalmış bir ana edasıyla: «Benim dedelerim moskof cephelelerinde şehid oldu, iki komünist çıkırtkan karşısında susmayacağım» diyordu.

Bütün bu hadiseler olup biterken mes'uller ne yapıyordu? Mecliste oy lamayla mı meşgullerdi? Millet'in evlâdı sokak ortasında kurşunlanırken İçişleri Bakanı ne yaptı. Beyler bu durum böyle devam etmemeli. Millet'in evlâdını, koruma görevini yerine getirmeyecekse, bırakın millete, millet hesap sormasını gayet iyi bilir.

Suriye'de Baas'ın Akıbeti

(Başarafa 6. sayfada)

güller. Tıpkı Lenin-Troçki, Brejnev-Şelyepin, Kremlin-Garaudy gibi... Komünist stratejisinin tarihi incelendiğinde görülecektir ki, ihtilaller başarılı olduğu halde ihtilalleri başaran şahıslar şahsı kaprisler yüzünden birbirlerine düşmüşlerdir ve birbirlerini en hunhar şekillerde katletmişlerdir. Filvakiya Türkiye'de de durum aynıyet arz etmektedir. İşte bir zamanların yapışık dostları Behice Boran ve M. Ali Aybar Mazlum halkı her Allahın günü «gericilikle» sıvazlamayı meslek haline getirmiş bu iki siluet doçent, şimdi birbirlerini «gericilik ve oportünizm»le suçlamaktadırlar.

Dünya komünist partilerinden başlayarak en küçük klikler arasına giren kördöğüşün Salab Cedit ve Hafız Esad arasında da görülmesi tabiidir. Azman cüssesine rağmen bugünün Rusya'sında halk memnun değildir.

Bir zamanlar komünist idarenin zulmünü görmüş bedbaht Çek halkının kızılordu'nun Varşova'ya girişini tank'a karşı taşla protesto ediş, yukardaki ifadenin teviididir.

Şimdi Esad ve Cedit, dürzi teğmenlere döğdürdükleri, işkencelerle şehid ettikleri ve alevilerin kahkaları arasında tükürüklerle tehkir ettikleri Suriye müslümanların ahını çekmektedirler ve çekeceklerdir. Baas Partisi yıkılmaktadır ve yıkılacaktır. Zira dünya komünizmi cöküş devresindedir. Tanklara karşı taşla karşı koymanın, birgün tanka tank ile mukabele haline geleceğinden şüpheli var?

SURİYE'DE BİR DARBE DAHA BEKLENİYOR

Esad'ın darbe teşebbüsünü başarmasına rağmen durumunun pek parlak olmadığı ortadadır. Ve Suriye'de tekrar bir darbe teşebbüsünde bulunulması ihtimali büyüktür. Suriye'de durum henüz vüzuha kavuşmamıştır. Ancak darbelerin savıca fazlalığı ile rekor kırılan Suriye'de ortağın sakın olması dahi darbe yapılmasına mani olamamıştır.

Esad'ın 3'lü konfederasyon'a katılması meselesine gelince... Yani Mısır-Sudan-Libya üçlü konfederasyonu. Zaten bu üç ülke arasında sağlam bir anlaşma zemini bulunamamıştır. Bir karar taraflardan birinin tek tarafı olarak veto hakkı vardır. Bu hale göre İsrail'e muhtemel bir savaş kararını taraflardan biri kabullenemeyebilir. O zaman olan Arap halkına olacaktır. Ve bir savaş arefesinde halk moralman çökecektir.

General Esad'ın ve 3'lü konfederasyonun istikbal hakkında gelecek günler geniş bilgilere sahip olacağız. Ancak tekrar edelim ki:

1 — Esad kuvvetli değildir. Ve Suriye'de darbe teşebbüsleri her zaman ihtimal dahilindedir.

2 — Arap halkının başında Sovyet Eğitim sistemini Rus uzmanlar tarafından ülkelerinde harfi harfine dikte ettiren hain ve dönme idarecilerin iktidarı süregeldikçe Arap dünyası daha çok felaketler görecektir. Arap aleminde il-

der değişikliği gereklidir ve müstakbel liderlerin mutlak Arap halkının bağrından kopup gelmesi gereklidir. Aksi halde Marx'ın kitaplarını ellerinden düşürmeyen, Lenin'in fotoğraflarının altında sırtarak poz verenlerin, vahudiliğe karşı muvaafakîyetleri düşünülemez.

3 — Suriye'de vukuu bulan ihtilaller zarfında Suriye müslümanlarına düşen vazife kısa zamanda toparlanarak, parçalanmış Baas Partisinde daha fazla gedikler açmak olacaktır. Komünizmin işrenç baskısı altında uzun yıllardır inliyen mazlum Arap halkının ve diğer esir milletlerin kurtuluşu doğru harekât zamanları gelmiştir. Komünist emperyalizmine karşı yer yer vukuu bulan patlamalar da bunu müjdelemektedir. Ne kadar gizlenilmeye çalışılırsa çalışılsın, bey-nelmile vahudilik ve maskesi komünizme karşı istisnasız dünyanın herverinde haklı tepkiler başlamıştır ve durdurulamamaktadır. İstikbal, milletlerin gerçek hürriyete doğru akışlarındır.

UNUTANLAR

(Başarafa 9. sayfada)

viyorlar. Kendinizi az yemeye alıştınız. Ayrıca bundan böyle yüzde otuz nisbetinde yiyecekleriniz küşbe olacak. Kendinizi küşbe yemeye alıştınız...

Bu konuşmalar karşısında işçiler bir şey dıvemediler. Bir ay sonra da yüzde otuz nisbetinde küşbe tahsis edildi. Ve bu esnada yüzlerce Türk hastalanarak öldü...

Anlatılan şeyler yüreklerimizi sıvlatıyordu. Türkistanlılar ise hâlâ komünist Rus ve Çin zulmü altında inleyen insanların halini düşünüyorlardı. Kiminin dayısı, kiminin yeğeni kiminin de halası kalmış oyalarda. Bir el bekliyorlar. Bu el Vietnam'a değil Türkistan'a uzansın. Bir baş istiyorlar. Bu baş komünist devletlerle dost değil, Türkistan'la dost olsun. Bir yürek istiyorlar. Bu yürek, Türkistan diye çarpsın. Türkistanlılar bu isteklerini duyuracak ne baş bulabiliyor. ne de kendilerine sahip çıkacak bir el. Bunu şöyle ifade ediyorlardı. Konuşmamızın sonuna doğru Hasan Can Bey göz yaşlarını silerek şöyle söylüyordu:

«Şu gözler neler görmedi, neler.. Türkiye'ye sosyalizmi getirmek isteyenlere anlatmak imkanımız olsa. Sosyalist Türkiye kuracağız diyenler bizleri bir kere dinleseler. Ve Türkiye'nin meşulleri bizleri görseler de ibret alsalar. Komünist min bize getirdiği felaketleri görseler de ona karşı tedbirlerini tam alsalar...»

Daha, çok şeyler dinleyeceğiz. Senelerin hatıraları vardı. zihinlerinde Kendilerini teselli edelim diye Türkiye'de gelişen Millî Mücadele'nin zaferlerinden bahsettik onlara. Osman Batur'ların intikam hissiyle carpan korkusuz yüreklerin varlığını müdeledik. Yamvamların bile hürriyetine kavuştuğu asrımızda, Türkistanın da mutlaka hürriyetine kavuşacağı müjdesini verdik. Çünkü komünizmin ilkelerinin insan ve cemiyet

(Başarafa 7. sayfada)

«Lenin nedir? Lenin yüksek bir kuledir. Peki Stalin nedir? Stalin bir küçük parmağıdır.»

«Kaganoviç, Stalin'in infialinin yalanı oldu. Şunu sezinlemekte pek ustaydı. Kötülükte kimse onu yaya bırakamazdı. Almanların Moskova'yı zaptetmelerinden sonra kukla bir Rus hükümeti kurmak için gönderilmiş bir Alman casusu olmakla itham edilen öz kardeşi lehinde bile tek kelime etmeyen cinsten bir adamdı. Bundan daha saçma bir şey olabilir miydi? Bir yahudi olan Mihail Kaganoviç'i faşist bir Rus hükümetinin içinde düşünebilir misiniz? Adam en sonunda intihar etti.» (*)

Bizzat Sovyet liderlerinin dilinden çıkan bu haberler, Rusya'nın içyüzünü açıklamak için kâfidir. Türkiye'deki komünistler, Rusya etrafında efsaneler düze dursunlar, Rusya'nın ipliği hergün yeni vesikalarla pazara çıkmaktadır. Ne kadar yurtinsalar, hakikatı kapamak mümkün olmuyor. (*) Milliyet Gazetesi. Krusçev'in Hatıraları..

Kadir Gecesi

(Başarafa 10. Sahifede)

Meleklerin selâmı küçümsenemez. Zira meleklerden 5 tanesi (C.C.) İbrahim (A. S.) a gelmişti de selâm vermişlerdi. İbrahim (A.S.) ın sevinci kat kat artmıştı. Melekler Hz. İbrahim (A.S.) a bu selâmı verince Nemrud'un İbrahim

(A.S.) için hazırladığı ateş, Allahın hudre tiyle soğumuş ve selâmet olmuştu. Bu gece sayısız meleklerin bize vereceği selâm, bereketiyle de Allah Tealâ'nın nârı (ateşi) soğuyup selâmet olmaz mı? Zira âyetteki selâm, «şerlerden, âfetden salim olmak» «şiddetli rüzgârlardan, sâikalardan, şeytanın taasslutundan ve bütün ezâlardan selâmet bulmak; dünya ve ahiretin sıkıntılarından emin olmak gibi manlara geldiğine göre meleklerin, izni ilâhi ile mü'minler için âhiret selâmeti olur.

Bir de selâm, «Dârüs-selâm» adıyla cennet evlerinden bir evin ismi olduğu vechile mü'minler, meleklerin «cennet sizin olsun» dualarına da mazhar oluyorlar.) (11)

(11) Tefrîrî Kebir C: 8 Sh: 634-635

Tefsîrî İbnî Kesîr C: 4 Sh: 531

Hak Dini Kur'an Dili C: 8 Sh: 5980

Tâc'ül-Üsul C: 2 Sh: 80

MÜCADELE 1 ARALIK 1970

Millî Mücadelemizin STRATEJİSİ

— 15 —

Türkiye'de 23,000 yahudice konuşan şahıs olup, 43,926 yahudi bulunmaktadır.

TÜRKİYEDE KOMÜNİZM

Türkiye'de marksist komünizmin ilk başlangıcı 1871'dir. Bu tarihten başlayarak, Türkiye'deki komünistler faaliyetlerde bulunmuşlardır. Faaliyetleri plânlayan organ, komünist partisidir. Türkiye'deki komünist faaliyetler legal ve illegal çalışmalarla, zikredilen tarihtenberi Türkiye'de mevcut bulunmuştur.

1917'de Rusya'da, ihtilâlin muvaffak olmasından sonra, komünizm Rusya haricine, daha kuvvetle yayılmak imkânını bulmuştur. I. Cihan harbinden sonra Rusya'da kurulan komünizmi, II. Cihan harbinden sonra Çin'de kurulan komünizm takip etmiştir.

1960'dan sonra ise, kültür ve edebiyat sahalarında tesir göstermeğe çalışan komünizm, halk kitlelerine kanunî himaye altında propaganda yapmak imkânını bulmuştur.

Şimdi Türkiye'deki komünizmi tahlil edelim: (1).

Türkiye'de, komünizmin temsilcisi TİP'tir. TİP'ten ayrı olarak, birtakım siyasi veya gayri siyasi cemiyetlerin birleşmesinden doğan komünist Güç Birliği, ve Yön mecmuası etrafında toplanan bir grup bulunmaktadır.

Türkiye'deki komünistlerin kuvveti:

Türkiye'deki komünistlerin sayısının 3000 civarında olduğu, Fransız ve Amerikan dergilerinde yayınlanmıştı. Ancak bu rakamın hem birkaç sene evveline aid olması, hem de gizli bir teşkilâtın azalarının daima tahmin edilen sayıdan fazla olması sebebiyle bu rakam azdır. Nitekim, Behice Boran, TİP'e kayıtlı 11,804 aza üzerinde yapılan anketten söz açtığına göre asgarî komünist 12,000'i bulmuştur. Bu rakamın büyük bir kısmı henüz tam komünist olmasa bile, propaganda en yüksek tesiri ile bu şahıslara işlemiştir ki, partici komünist olmaları her zaman mümkündür. Su hale göre, komünizmin Türkiye'de 15,000 ajanı ve sempatisanı bulunuyor demektir.

TİP. İstanbul kongresine ise 3300 aza katıldığına göre, bu azaların daha çok büyük şehirlerde olduğu anlaşılır. TİP parlamento'ya 15 milletvekili sokmuş, 51 ilde teşkilâtlanmıştır. Son seçimlerde TİP'e oy veren şahısların sayısı 270,000 olmuştur. 1965 seçimleri ile 1968 Belediye seçimlerinde aldıkları oy arasında büyük bir değişiklik olmamıştır.

270.000 kişinin oy vermesi, propagandanın tesiridir denebilir. Bu rakam %003 arasında bir nisbet ifade eder.

TİP. haricindeki Devrimci Güç Birliği'nin kuvveti henüz meçhuldür. Yöncü grup hakkında da aynı husus söylenebilir.

Ancak, Komünizmin çalışma metodu göz önüne getirilecek olursa, parti azası sayısının ve alınan rey düşüklüğünün asıl gücü ifade etmediği anlaşılır. Komünizm, klâsik partıcilik anlayışından uzak bir çalışma içindedir. Herşeyden evvel partiliyi, bir lider olarak hazırlamak ister.

Komünizm, iktidara daima kuvvet kullanarak gelir. Kullanılacak kuvvet işçi, köylüdür. Komünist Partisine mensup azalar bu kitleyi ihtilâl hedefine sevkedecek şekilde yetiştirirler.

Türkiye'de Komünizmin kuvvetini hesap ederken, parti azasının sayısı ile değil, bir ihtilâl önderlik edecek kıvama gelip gelmediği ile ölçmek gerekir. Önderlik ise

propagandasının tesir gücü ve bu propaganda tabii olacak zümrelerin kuvveti ile ölçülür...

Komünist partisinin, teşkilâtlı güçler üzerindeki tesirleri dikkatle incelenmelidir. Devlet teşkilâtlarındaki tesirleri ve kimler olduğunu iyi bilinmelidir.

Şimdi, zümreler üzerindeki tesirlerini inceleyelim.

a) Öğrenci zümreleri üzerinde :

1960 tarihinden itibaren, çeşitli dernek ve partilere dağılmış komünistler 1963 ten sonra miting ve nümayişlere geçebilmek için zaman buldular. Anti-Emperyalizm sloganı, Kıbrıs meselesi sebebiyle ilgi uyandırmış ve anti emperyalizmin, sosyalist muhte ve Yönde tefsir edilmiştir.

Böylece, kapalı salon ve kültür faaliyetinden halka, bilhassa okumuş zümrelere sosyalizmin intikal etmeğe başladığı görülmüştür.

Üniversite ve Yüksek Okullarda, talebe teşekküllerini ele geçirmek, ele geçirilemeyeceği kat'i olan teşekküllerden başka teşekküller kurmak, suretiyle talebeler sosyalist bir cepheye birleştirilmeğe çalışıldı.

b) — Öğretmenler:

Hemen hemen her fakültede bir grup komünist profesör bulunmakta ve üniversiteyi bir ihtilâl ocağı haline getirmek için çalışmaktadırlar. Böylece, Kürsüler Marksizmin propaganda yeri olacak ve herkese marksist bir kültür aşılanmış olacaktır. Kültürü tamamen değiştirilmiş talebeler ise bir ihtilâl hareketinin şuurlu güdücüleri haline gelecekler demektir.

Bütün öğretmenleri, Marksist bir cepheye toparlama gayreti TÖS ve T.Ö.D.M. F. teşkilâtlarıyla yapılmaktadır. Gayeleri öğretmenleri bir ihtilâl ordusu haline getirmek ve eğitimi bir ihtilâl vasıtası yapmaktır.

Bu sahadaki faaliyetleri hatırlayacak olursak, TÖS'ün davet ettiği Devrimci eğitim Şurası 3000 kişi ile açılmış, Ankara, İstanbul ve İzmir'den 308 öğretim üyesi Nato hakkında bildiri yayınlamıştır.

Öğretim üyelerinin Nazım Hikmet Kampanyasında sayısı 36 kişi idi. Bu tarih 1950 dir. 1965 te İstanbul Üniversitesinden 79, Ankara Üniversitesinden 38 öğretim üyesi ki, ceman 118 öğretim üyesi komünist birleşik cephesine geçmiş vaziyettedir. Bu 17 sene zarfında elde edilen küçümsenmeyecek bir başarıdır.

Netice olarak komünizm, Yüksek Öğretim camiasında oldukça tesirli bir hale gelmiştir. Nazım Hikmet hadisesinde kampanyada dönme, yahudi ve masonlar başrolü oynamış durumdadırlar. En fazla tesiri öğretim üyesi ve talebe üzerinde yapabilmektedirler.

c) — Adliye mensupları:

Devlet memurları ve adli teşkilatında ne nisbette rol sahibi oldukları meçhulümüzdür. Ancak Avukat zümresi üzerinde bir tesir kurmaya ve teşkilatlanmaya gittikleri görülmektedir. 1965 Tarihinde 111 Avukatın «Bağımsız Dış Politika» üzerinde neşrettikleri tebliğ bunu göstermektedir.

d) — Silahlı Kuvvetler üzerinde

Bu akımın silahlı kuvvetlere sızma sına dikkat edilmiştir.

e) — Basın:

Komünistlerin en fazla müessir oldukları saha basın sahasıdır. Yüzlerce komünist eser negredildi, pek çok yayınevi zuhur etti. Yeni komünist mecmualar çıktı.

Kuvvetli bir sosyalist tercüme, edebiyat ortaya çıkarıldı. Komünizmin temel muvaffakiyetlerinden biri budur.

Sosyalist kitaplar hemen hemen bütün kitapçıları istila etmiş bulunuyor. Bu muvaffakiyetin sebepleri bilinmelidir.

Bu muvaffakiyetin sebepleri şunlardır:

1. TİP ve benzer teşekküllerin ortaya çıkışı ve çalışmaları (teşkilat)

2. Komünistlerin Türkiye'nin kurtuluşu için sosyalizmi tek çare olarak gösterebilmelerinden doğan propaganda tesirinin aydınları içine alabilmesi. Bu sayede sosyalizmin temel kitaplarının okunmak istemesini doğurmuştur. Cereyan bir moda haline geldiğinden bütün münevverlerin bu cereyanı bilmek gibi bir psikolojik mecburiyete kendilerini kapırmaları. (Propaganda)

3. Kuvvetli sion-komünist sermayesinin seferber edilmesi. (Sermaye)

Edebiyat, roman, hikâye, şiir, sanatın her dalı sosyoloji tarih iktisat ve siyaset ilimlerinde tam bir tesir meydana getirmişlerdir.

Bu tesirin mutlaka yıkılması gerekir.

Sanat ve ilimlerin bütün nevilerinde, milliyetçi fikir ve düşüncenin hakim olması için gerekli çalışmalar yapılmalıdır. Şiir, hikâye, roman gibi edebi neveler, pozitif ilimler sosyoloji tarih iktisat ve siyaset gibi sosyal ve kültür bilgileri üzerinde ilmi etüdler hazırlanmalı. Ve neşriyat yapılmalıdır. Bunlar için gerekli teşkilat sermaye ve plan yapılmalı ve temin edilmelidir.

Komünizmin Kitle Üzerindeki Tesirleri:

Bu tesirlerin de bir dereceye kadar ölçüsü TİP'in aldığı oylardır. TİP 270000 oy almış bulunmaktadır. Bu % 003 nisbetinde bir tercih demektir. TİP'in oyları daha çok, gayri milli kültürle dolu büyük şehirler ve etnik gruplar, din farkının bulunduğu yerlerdir.

İşçi, köylü ve esnaftan aldıkları reyler fevkaledede azdır. Nazariyeye göre, ihtilalin öncüsü olan işçi sınıfı ve köylü TİP'e itibar etmemektedir.

Bu Türkiye'de işçi ve köylünün dejenere edilmediğini gösteren bir misaldir. TİP'in oyları, gayri milli tesirle bol olduğu etnik gurublar, ve din farkının olduğu yerlerden çıkmıştır.

İşçi zümresi üzerindeki tesirin ayrıca incelenmesi faydalıdır. Türk-İş'den ayrı olarak kurulan DİSK'e kendi kaynaklarına göre, 84 000 işçi katılmıştır. Ancak bu katılış, TİP'in programını ve komünist fikirleri kabul manasına alınmaz. DİSK işçinin haklarını daha iyi koruyacağı kanaati yaymaya çalışmakta ve diğer yandan ihtilâlcı tabyaya göre yetiştirmeğe çalışmaktadır. DİSK'e bağlı Lastik - İş'in kontrolündeki 1600 işçinin fabrika işgali bu çalışmalara bir örnek sayılabilir. Fabrika işgalinin üniversite işgali ile bir arada yapılması dikkat çekicidir.

(Devamı Gelecek Sayıda.)

(1) Yazının 2 sene önce kaleme alındığı hatırlanmalıdır.

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

ideolojiler kavgasından akisler

Antepli komünistlerin gayreti boşunadır

Kasım ayının ilk günlerinden beri Gaziantep'te önemli hadiseler birbirini takip ediyor. Fakat bunların hiç birisi basına intikal etmedi. Antep'te lise ve ortaokullar üzerinde, yeniden Millî Mücadele ile Milliyetçi Kültür Birliğinin tesiri belirgin hale geldi. Komünistlerin El-Fetihle temas yeri olan bu vilâyetimiz pilot bölge olarak kullanılıyordu. Ama bir şenidir verilen sağlam ve metodlu mücadele solcuları çözmeye yetti. İstanbul sürgünü, kafadan sakat Celâl Doğan adlı bir manyak gûya lise ve dengi okullardaki solcu öğretmenlere taktikler vermeye kalkmış.

Aşağıya Gazi Antep Milliyetçi Kültür Birliğinin gönderdiği haberi koyuyoruz:

Son günlerde Gaziantep lisesinde, solun ve komünizmin uşakları lisedeki bir avuç millet evlâdına karşı komplolara girişmektedirler.

Okuldaki milliyetçi gençlerin kültürel üstünlüğünü çekemeyen, millet evlâtlarının karşısında konuşamaz hale gelen Dev-Genç'e mensup solcu talebeler her zamanki gibi milliyetçi talebeleri kaba kuvvetle susturma yoluna gitmişlerdir. Fakat bu ibrenç tecavüzler netice vermemiştir ve vermiyecektir.

İlk defa Hanifi Yılmaz isimli bir millet evlâdıyla münakaşaya girişen bir gurup solcu; fikren mağlûp olunca dayana mamışlar ve Ali Erdoğan adında lise üçüncü sınıf talebesi, elindeki İLERİ dergisini Hanifi Yılmaz'ın yüzüne fırlatmış ve topluca üzerine yürümüşlerdir. Okuldaki milliyetçi talebeler «niçin böyle hareket ettiklerini» solculara sormak isteyince solcular, «Bizi dövecekler», diye kaçmışlardır.

Bu korku sonucu 12 Kasım Perşembe günü okuldan çıkan henüz lise I. sınıftaki Selâhattin Yener ve Salt İncearık isimindeki millet evlâtlarına hücum etmişlerdir. Tekel'de çalışan Ali Erdoğan'ın babası Ökkeş Erdoğan'ın yönettiği 10-15 kişilik Dev-Genç mensubu bu gurup, bıçak ve sopalarla bu iki milliyetçiye saldırdılar. Bütün lise talebelerinin ve idarecilerin gözleri önünde hücum ettiler ve şerefsizce kaçtılar.

13 Kasım Cuma günü aynı saldırıyı, okuldaki millete bağlı öğretmenlerin içinde tekrarladılar. İdarecilere ve müdüre küfrettiler Tehdit ettiler Hatta az kalsın Mustafa Güneri isimli muavini linç ediyorlardı.

Ne gariptir ki muavin kadrosu kendilerine saldıran ve okulu basmaya gelen bu gruba karşı çıkacakları yerde, polise şikâyet edin bunları yakalatacakları yerde, korkarak milliyetçi talebeleri ezmeye çalıştılar.

Ve kendilerini korumak için buldukları sopalarla saldırıya karşı çıkmak isteyen, kendilerini müdafaa etmekten başka hiç bir düşüncesi olmayan Selâhattin Yener ve Salt İncearık'ı disolün kuruluna verdiler.

Bu ne biçim adalettir ki idareciler mazlumun değil de saldırganın yanında yer almakta ve ona alkış tutan bir havaya girmektedirler. Sola karşı azzını açamayan bu grup, milliyetçileri ezme gayretkesiyle varısına girdiler.

Gaziantep'te Celâl Doğan gibi, komünist talebe hareketlerini yöneten ve defalarca hapse girmiş, avukat yamaklarının tertiplediği bu saldırılara milletin cevabı çok sert olacaktır.

Lise'deki disiplin kurulunu elinde tutan solcu Mehmet Develi ve diğer beynelmîl komünizmin yardakçıları şunu iyi bilsinler ki, millet evlâtları bu ibrenç baskılara gereken cevabı vereceklerdir.

Gaziantep lisesinde, insanın maymundan türediğini ders diye okutan (Yasar Azaz) Oruç aleyhinde konuşmalar yapan ve dersi bırakıp sigara tütüren (Metin Hıdıroğlu gibi) Dev-Genç'e para yardımı yapan ve Dev-Genç'in bildirilerini sınıflarda dağıtılmasını sağlayan öğretmenlikle alâkası kalmamış, ne idüğü belirsizleri, millet gayet iyi tanımaktadır. Ve bövlelerinden çok acı hesap sorulacaktır.

Millete ihanet eden bu tip adamlar, şimdiden verecekleri cevabı hazırlamalıdır.

Milliyetçi Kültür Birliği, komünistlerin bu ibrenç saldırılarına karşı yığılta savaştadır. Zulmün zincirleri kırılacak ve zalimin suratını parçalıyacaktır.

Yukarda okuduğunuz olaylar zinciri, Antep solcularının fikren milliyetçiler karşısında ezildiklerini gösteriyor. Milliyetçi Kültür Birliğinin, gençlerimizin sağcı düşüne ile tehiz etmesiyle, Antep lisesindeki fikri hakimiyet, ezberci düdüklülerin elinden alınmıştır. Antep halkı ise meydana gelen olaylara karşı gayet uyanık olup komünistlerin dersini vermeli için hazır vaziyette beklemektedir.

Militan Ceketli TÖS Başkanı

TÖS başkanı Fakir Baykurt öğretmenlikten istifa etmiştir. Fakat işe bakın ki derhal başka bir işe tayin edilivermiştir.

Yeni faaliyet yeri komünistlerin üssü ODTÜ'dür. Öğretmenlikle, öğretmenlerin derdiyle uzaktan yakından alâkası bulunmayan bu şahıs yıllardır Türk öğretmenini sola kaydırmak için çalışmıştır.

Solcu Tonguç'un ricalarıyla, yalvarmalarıyla Yüksek Köy Enstitüsü menseli okula güç belâ sokulan Fakir Baykurt, öğretmenlikte kalmaya sabredememiş, komünistlerin arasına karışmak, o havayı teneffüs etmek istemiştir.

Oldu olacak, ODTÜ'de bir de militan ceketi giysin. Bu halıyla eski vazifesine gelsin ve kendi başlarında kimin bulunduğunu öğretmenlerimiz görsün.

Yeni Gazetenin Sağcı Gençlere İftirası

25 Kasım Çarşamba günü, Çapa Yüksek Öğretmen okulunda tabanca ile ateş ettikleri iddiasıyla tutuklu bulunan iki solcunun muhakemesi yapıldı. İstanbul 1. Asliye Ceza'daki bu duruşmayı belli adliye muhabirlerinden hiç birisi takip etmedi. Sadece bir foto muhabiri bir poz çekip gitti. Duruşma sonunda ise, sanıkların avukatı ile kısaca konuşan bir bayan muhabir duruşma hakkında biz zat görerek ve duyarak ne öğrenmiş olabilir?

Ama, adliyeyi sağ-sol meselesinde adeta solu tutmaya mecbur göstermek isteyen gayri millî basın, gerçeklerle hiçbir ilgisi olmayan bir haber düzenek nesretti. Hakim'e öğrencileri «Allah cezanızı versin sizin diye azarlamak ve sağcı ta nıklara da «Halifevi de getirin bir de padişah getirin olsun bitsin bari» sözlerini izafe etti. Vazifesini gerçekten kanuna uygun olarak yapan, solcuların müdafaa şehitlerinin tenakuzlarını yakalayan Hakime izafeten böyle bir sözün, hele ak tûlalitesi geçtikten 2 gün sonra birinci sayfalarda neşri sol şaksakısı kapitalist basının hıyanetini acıkça göstermektedir. «İmamın kecişi çalındı» haberini «İmam keci çaldı» diye veren menhüs zihniyetin bu yeni örneği karşısında sayın Hakim'in tekihi, Türk milleti adına, bu millet düşmanlarının suratlarında bir şamar gibi patlayacaktır.

ADANA'DA MÜCADELECİLERE HAKSIZ BASKI

Çarşamba günü Adanalı mücadeleçiler, geçen hafta Bossa fabrikasında meydana gelen olaylarla ilgili bir bildiri neşredererek, Adanalılara sokaklarda, meydanlarda dağıtarak hadisenin gerçek yüzünü ortaya koymuşlardı. Mecmuamızın 2. sayfasında neşrettiğimiz bildiri, Adanalıların sonsuz teveccühünü kazanmıştı. Komünistlerin hadiseselerdeki tahrik ve tahriblerini anlatan ve pis maskelerini alaşağı eden bu bildirinin dağıtıldığı günün akşamı, 5-6 kişilik bir grub, TÖS binasını basmış ve oradaki solcu öğretmenlerle çatışmışlardır.

Ne var ki, olay son derece büyük yütölerek polis teşkilâtı seferber edilmiş ve çok hamaratça bir gayretle fail aramaya başlanılmıştır. Polis ilk önce olaylardan tamamen habersiz olan mücadeleçileri aramaya koyuldu, bu mü nasebetle İmam Hatip Okulu yurdundaki genç mücadeleçileri uyuklarından kaldırarak paldır küldür nezarethaneye götürmüş ye ertesi akşama kadar tutmuş tur. Hala suçlu aramaya devam eden polis, diğer mücadeleçileri de teker teker Emniyete getirilmiş ve tahkikat bahanesiyle sabahın yedisinden akşama kadar çok çirkin muamelelerle saatlerce bekletilmişlerdir. Bulgaristan'dan para yardımı alan, Bulgar komünist Partisinin açık tasvibini kazanan ve başında Peygamberimize «Cüce Muhammed» diyecek kadar alçakan, birçok anarşist eylemlere ismen ve fiilen katılan TÖS'ü himaye acaba polise ne kazandıracak? Nezarethanede sabahın 7 sinden akşama kadar tamamen kayıflı ve kasıtlı olarak bekletilen mücadeleçiler, TÖS'lülerin önüne sanki bir canî imiş gibi çıkarılarak «Bunlar mı?» diye takdim edil-

meleri hangi vazifeshinashlığın ica bıdır? Daha bir hafta önce komünistlerin hücumuna uğrayan küfredilen, taşlanan «Amerika'nın patronların, ağaların polisi, Frukolar diye itham edilen polis, milliyetçilerden ne istiyor?

Bu milletin öz evladlarından meydana gelen polis teşkilâtı, başta, bulunduğu mevkiyi işgal etmesi bu millet için büyük talihsizlik olan İçişleri Bakanı, sayıları mahdud olan mason ve iş güzar polis şefleri son zamanlardaki gayretkesilikleriyle solu himaye eder hale getirilemez. Beyler; solu himayeyi bırakalım, ızdırablar içi de kıvrandı rılan aziz milletimize, lâfla değil, gerçekten hizmet etmeye çalışalım. Bu hareketleriniz, mücadeleçileri kamçılamakta, millî mücadelemizi çelikleştirmektedir.

Mısır'da Eğitim de Ruslaştı

Son gelen haberlerden anlaşıldığına göre Birleşik Arap Cumhuriyeti'nde marxist eğitim sistemi uygulanacaktır. Bu görüş, Başkan Mahmud Fevzi tarafından verilen demeçten anlaşılmaktadır. Birleşik Arap Cumhuriyeti Başkanı Mahmud Fevzi, rejimin sözcüsü «El Ahrâm» gazetesinin baş yazarı Hasseneyn Heykel'in sorularına verdiği cevapta, Sovyet Eğitim sisteminin kaydetmiş olduğu büyük başarılarından (!) söz etmiştir. Yakında gelecek olan Sovyet uzmanları ile Birleşik Arap Cumhuriyeti eğitimine bir yön verilecektir.

Bugün Beynelmîl Komünizmin batağına düşmüş olan Arap Alemi ne yazık ki tam bir felâketin içindedir. 6 gün lük Arap-İsrail harbinde Rus dostluğunun (!) neye mal olduğu ortadadır. Bu yetmiyormuş gibi, şimdi de bevinler komünizmle şartlandırılmaktadır.

Ahlâksız Piyesin Galası

Uzun zamandır hazırlıkları yapılan bir piyes var. HAİR iç sayfalarda okuyacağınız bir yazı, piyesin mahiyeti hakkında bilgi veriyor. Bir Amerikan piyesi olan oyunda, aktörler «affedersiniz» bayrağın, üzerine bütün seyircilerin gözleri önünde abdestlerini bozuyorlar. Amerika'da Amerikan bayrağına, Fransa'da Fransız bayrağına ve eğer cesaret edebilirlerse Türkiye'de Türk bayrağına pisleyecekler. Böyle bir ihaneti Gülriz Süruri - Engin Cezzar topluluğu göze alabilmek miş görelim.

Ve hepsinden kötüsü komünistlere gösterilen lâkaydlık içinde bu da geçip gidecek mi? Savcılar kulaklarını tıkayacak mı?

Sanat adına, tiyatro adına sahnelerimizi dolduran bir sürü pespayenin milleti kendi değerlerinden uzaklaştırma gayreti elbette böyle sürüp gitmeyecektir.

Bu ahlâksız HAİR piyesi «Çocuk Dostları Derneği» yararına gala tertip edecekmış. Çolukla çocukla alâkası bulunmayan, gece tertiplemeyle meşgul dernek yetkilileri ile bu ahlâksız piyesi oynayanların arası gayet iyi galiba. Bu ahlâksız sahneleri çocuklara da seyrettirmek niyetinde iseniz, sizin de maksadınız iyice anlaşılmış olacak.

